

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Μηνιαίο οργανον της Πανελληνίου Ένώσεως Συνδέσμων Έθνικής Αντιστάσεως (ΠΕΣΕΑ)

ΑΙΔΩΣ ΑΡΓΕΙΟΙ

Οι κυβερνώντες και εξουσιάζοντες τον τόπον αυτόν, επί 7 1/2 έτη πρασινοκόκκινοι, απέβαλον παν ίχνος εντροπής.

Ιδού, λοιπόν, το κατάντημα της τόσοσος ήδην τιμωμένης και μετά περισσής εμφάσεως διαφημιζομένης Εθνικής Αντιστάσεως ως ενιαίας, ομοψύχου και αδελφωμένης «Εθνικής Αντίστασης» της περιόδου Κατοχής εις την χώραν μας με τον συμβολισμόν του εορτασμού (φιάστας) του Γοργοποτάμου από την ξυνωρίδα Παπανδρέου — Μάρκου.

Οι πραγματικοί αγωνισταί της Εθνικής Αντιστάσεως, όσοι κατά την Κατοχήν δεν υπηρέτησαν εις τον ΕΛΑΣ αλλά εις τον ΕΔΕΣ και ΕΚΚΑ, ΠΑΟ, ΕΣΕΑ (Αντών Τσαούς) και λοιπάς εθνικάς οργανώσεις, αλλά και πολλοί αγωνισταί που υπηρέτησαν εκόντες άκοντες εις τον ΕΛΑΣ και μετά την απελευθέρωσιν της Πατρίδος δεν ακολούθησαν τας ανταρτικές συμμορίας του αποκαλούμένου σήμερα «Δημοκρατικού Στρατού» ούτε έφυγαν δια τον παράδεισον του Ερυθρού Παραπετάσματος, με τας εξαγγελίας του Αρχιτέκτονος της «Αλλαγής» έπίστευσαν ότι επί τέλους έστω και τόσοσος αργά μετά πάροδον 45 ετών θα λάβουν κάποια σύνταξιν εις το βαθύ γήρας των, αφού η Δεξιά τους είχε θέσει εις τας σκοτεινάς καλένδας και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ URDI ET ORBE διεκήρυττε κομπορημονούσα ότι θα συνταξιοδοτούσε όλους τους αγωνιστές της Εθνικής

Αντιστάσεως της περιόδου της Κατοχής.

Κατόπιν αυτού έσπευσαν οι πάντες να υποβάλουν δικαιολογητικά δια την αναγνώρισιν των με τον νόμον 1285)1982, μεταξύ των οποίων και πολλοί από τους αναγνωρισθέντας με τον νόμον του 1949 και ανέμενον εναγωνίως την έκδοσιν του συνταξιοδοτικού νόμου για να υποβάλουν βάσει αυτού τα επί πλέον δικαιολογητικά προς συνταξιοδοτήσιν των.

Όλως παραδόξως, πληροφορούμεθα ότι εις την Βουλήν των Ελλήνων κατετέθη υπό του κ. Τσοβόλα και τους συν αυτώ αρμοδίου του ΠΑΣΟΚ σχέδιον νόμου, επιγραφόμενο «Τροποποίηση και Συμπλήρωση συνταξιοδοτικής Νομοθεσίας» με το οποίον δια του άρθρου 22, ορίζεται ότι όσοι έχουν συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης και έχουν το 1988 μηνιαίο εισόδημα μικρότερον από το κατώτατο όριο σύνταξης του ΙΚΑ, που ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1988 (δηλ. 42.000 δρχ.) θα τους χορηγηθεί σύνταξις τότε και μόνον εφόσον εξ αιτίας των κοινωνικών τους φρονημάτων υπέστησαν διώξεις και δεν μπόρεσαν να ασφαλιστούν.

Αυτό σημαίνει ότι θα πάρουν σύνταξιν μόνον εκείνοι που ήσαν κομμουνισταί και πήγαν εξορία μετά την απελευθέρωση ή ακολούθησαν τις συμμορί-

ες πολεμώντας το Ελληνικό Κράτος και πήγαν στο Παραπέτασμα.

Αυτοί είναι οι εκλεκτοί, αυτοί δικαιούνται συντάξεως. Εδώ το θράσος ξεπερνά την εντροπή και αδελφωμένο με την ψηφοθηρία εν όψει των εκλογών υπερβάλλει εις φαυλότητα παν προηγούμενον από τους άρπαγες της Πασοκρατίας.

Αυτά επί του παρόντος συμβαίνουν και θα επακολουθήσουν μέχρι των εκλογών και άλλα πολλά και πρωτάκουστα από το όζον και οδωδόν εν τη σήψει «Κίνημα της Αλλαγής», το οποίον θα μετέλθει παν θεμιτόν και αθέμιτον μέσον να ξεγελάσει τους αφελείς, να βγάλει στο σφυρί τα πάντα δια να μη χάσει την εξουσίαν. Ο θάνατός μας, η ζωή τους.

Επί τέλους, ας ανοίξουν τους οφθαλμούς τους, οι κουμπωμένοι, το στόμα τους και τα πουγγιά τους οι λεγόμενοι δεξιοί, να εξαφανιστούν οι περιστοιχίζοντες το «Κίνημα» σκώληκες που έχουν παχύνει και έχουν καταστεί θρασείς, άρπαγες και φαύλοι εκτοξεύοντες ανερυθριάτως λύματα κατά της «Επαράτου Δεξιάς», η οποία κινδυνεύει να καταστεί όνομα αι πράγμα «επάρατο» με την ανεκτική και νωχελική ακόμη στάση των οπαδών της.

Εμείς οι πραγματικοί αγωνισταί των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ ένα έχουμε να πούμε: «Αιδώς Αργείοι!».

Χ. ΤΣΟΓΚΑΣ

Η Δόξα των Εθνικών Ομάδων

Στη Μενίνα τιμήθηκαν οι πεσόντες ήρωες αντάρτες του ΕΔΕΣ

17 - 18 Αυγούστου 1944

Με πρωτοβουλία του Συνδέσμου Εθνικής Αντιστάσεως του Νομού Θεσσαλονίκης του ΕΔΕΣ ε προγραμματίσθη η τελετή — μνημόσυνο της 44ης επετείου που σεμνά και απείρηπτα έγινε την 21η Αυγούστου 1988 στο χώρο όπου το καλιμάργατο Ηρώο — Μνημείο των πεσόντων.

Με ιερείς της περιοχής ήρχισαν η ψαλμωδία του μνημόσυνου την οποίαν με συγκίνησιν και κατάνυξιν παρηκολούθη το συγκεντρωμένο πλήθος των προσκυνητών, ενώ το άρωμα από το μοσχοθυμίαμα που ελιθάνιζε το χώρο θύμιζε στις καρδιές των την υπέρτατη θυσία των ηρώων που έπεσαν στη μάχη της Μενίνας. Μετά την ευχή υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των υπέρ της πίστωσης και της ελευθερίας της πατρίδος πεσόντων εθελοντών ανταρτών των Εθνικών Ομάδων ΕΔΕΣ — Ν. ΖΕΡΒΑ εις την ηρωικήν διήμερον μάχην της ΜΕΝΙΝΑΣ κατά των Γερμανών και Αλβανοσάμων οι προσκυνηταί έψαλλαν κατανυκτικότητας όλοι μαζί το ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ.

Ηκολούθησε προσκλητήριο των πεσόντων νεκρών με πρώτο το όνομα του Άγγλου Ταγματάρχου Δαυίδ Ουάλας (ανεψιού του Άγγλου πολιτικού Ήντεν) με την αντιψώ-

νησιν «απών έπεσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος» ενώ οι παρευρισκόμενοι συγγενείς των ηρώων — νεκρών και οι συμπολεμισταί των ανελύοντο κατασυγκινημένοι εις δάκρυα. Εν συνεχεία ο κ. Κ. Τσίλης ωμίλησε δια το χρονικό της μάχης και δια τη σημασία της στο συμμαχικό αγώνα κατά του άξονος. Ακολούθως κατετέθησαν στεφάνια από τον Νομάρχη Θεσσαλονίκης κ. Σκαλτά, από το Βουλευτή της Ν. Δ. του Ν. Θεσσαλονίκης κ. Βεζδρεβάνη, από τον εκπρόσωπο της ΠΕΣΕΑ (ΕΔΕΣ), τους Προέδρους Εθνικής Αντιστάσεως ΕΔΕΣ Ν. Ιωαννίνων,

ρουσία εκ των συγγενών των πεσόντων της χήρας του πεσόντος κατά την μάχην ανθ) γού Αχ. Μπάτση μαζί με τον εγγονό του ο οποίος γονάτισε μπροστά στο ηρώο και με δάκρυα στα μάτια ατένισε το όνομα του παππού του επί της στήλης και η γιαγιά του έπεσε με λυγμούς στην αγκαλιά συγγενούς της.

Μετά το τέλος της τελετής σε παρακείμενο του χώρου κέντρο προσεφέρθησαν αναψυκτικά υπό του Δ. Συμβουλίου της Εθν. Αντιστάσεως Ν. Θεσσαλονίκης.

Στον εορτασμό παρέστησαν και οι παλαίμαχοι συμπο-

Άρτας, Θεσσαλονίκης, Καναλακίου, του Προέδρου του Πανελ. Συνδέσμου ΕΔΕΣ — Ν. ΖΕΡΒΑ Αθηνών, εκπρόσωπο της ΕΠΕΝ Ν. Ιωαννίνων κ.ά. Τοπικών Επιτροπών Κοινοτήτων της περιοχής και συγγενών των πεσόντων.

Συγκινητική υπήρξε η πα-

λεμισταί αγωνισταί κ.κ. Χρήστος Ι. Τάχιας συνεργάτης της Ε.Α. και ο αντιπρόσωπός μας στην περιοχή Πάργας — Μαργαριτίου Κων)νος Τζανής, γιος του οπλαρχηγού καπετάν Νικόλα Τζανή από το Ελευθέριο που κατέθεσε και στεφάνι.

Το μνημόσυνο των πεσόντων στο Γράμμο — Βίτσι

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και με τη συμμετοχή χιλιάδων ατόμων από Αθήνα, Πελοπόννησο, Στερεά Ελλάδα, Νησιωτική, από Κιλκίς, Καβάλα και Δυτ. Μακεδονία και Ήπειρο γενικώς και σε ατμόσφαιρα Εθνικής εξάρσεως τιμήθηκαν την Κυριακή 28 Αυγούστου 1988, όπως κάθε χρόνο, οι νεοκτοί ήρωες που έπεσαν στις βουνοκορφές του Γράμμου και του Βίτσι για την ελευθερία της πατρίδος κατά τη διάρκεια του αγώνος κατά των Κομμουνιστοσυμμοριτών.

Στο ύψωμα 2.520 εκεί που γίνονταν οι εκδηλώσεις έως το 1981, ο Μητροπολίτης Κορίνθης κ. Σεβαστιανός, έκανε τρισάγιο και κατέθεσε στο εκεί ΗΡΩΟ — ΜΑΥΣΩΛΕΙΟ στεφάνι σε ένδειξη βαθύτης ευγνωμοσύνης προς αυτούς που εκπληρώσαν το εθνικό τους χρέος για την ελευθερία της πατρίδος.

Στη συνέχεια στη Βούρμπιανη — Κορίνθη όπου τον ανέμεναν χιλιάδες κόσμου περιστοιχούμενος υπό ιερών της περιοχής, ετέλεσε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των ψυχών των νεκρών ηρώων. Μετά το ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ που έψαλλαν κατανυκτικότητας Δεσότης, κλήρος και λός, απήνθυσαν χαιρετισμό οι διοργανωταί, οι εκπρόσωποι των Πανελληνίων Ομοσπονδιών εφέδρων αε)κών και εν αποστράτεια αε)κών κ.κ. Πολυμερόπουλος και Παπαντωνίου οι

οποίοι ετόνισαν ότι οι αθάνατοι ήρωες του Γράμμου και του Βίτσι υπήρξαν, οι ανεπαύλητοι υπερασπισταί της Εθνικής Ελευθερίας μας.

Μετά το προσκλητήριο των απωλειών του Έθνους εις έμφυχον και άψυχον υλικόν ο έφεδρος αε)κός και πρόεδρος του Συνδέσμου Πρεβέζης κ. Δημ. Γύρας ο οποίος με έντονα και ζωηρά λόγια υπεγράμμισε ότι η εορτή που γίνεται για τους ήρωες — νεκρούς μας δεν είναι εκδηλώσεις μίσους και διχασμού αλλά ιερό χρέος για μας που χάρις στη θυσία τους ζούμε ελεύθεροι και κάλεσε ακολούθως όλους τους Έλληνες να μη τους παράσσει η προπαγάνδα που αποσκοπεί στην παραποίηση της ιστορίας.

Καταχειροκροτούμενος Ζήτης από όλους αγάπη και πίστη στο Χριστό και τα εθνικά ιδεώδη της πατρίδος.

Μετά ταύτα κατετέθησαν περί τα 50 στεφάνια και ακολούθησε το «ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ» και ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ που αχολούγησαν οι χαράδρες και οι ρεματίες του Γράμμου και του Βίτσι. Στις εκδηλώσεις παρευρέθησαν οι Βουλευταί της Ν.Δ. κ.κ. Θ. Γεωργιάδης και Ηλ. Βεζδρεβάνης, ο Δήμαρχος Κορίνθης και η πλειοψηφία του Δημοτ. Συμβουλίου, ο Δήμαρχος Δελφινικού, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βούρμπιανης και όλοι οι κάτοικοι της Κοινότητας Βούρμπιανης, ο τέως αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός Αγ. Γκράτζιος και πολλοί άλλοι.

Ο Παρευρεθείς —

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΠΕΝΘΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

ΑΠΕΘΑΝΕΝ (ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ) Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΛΥΚΑΣ Ανωτ. ΑΕ)κός Π.Δ. — συμπολεμιστής και συνεργάτης της Ε.Α.

Σημ. Συν)ξωας: Επειδή η εφημερίδας μας έκλεισε στο επόμενο φύλλο λεπτομέρειες για τον αιφνίδιο θάνατό του. Ποιος ο Γιώργος Λύκας κλπ.

ΜΝΗΜΗ ΗΡΩΩΝ

3 Ιουλίου 1948 - 3 Ιουλίου 1988

Γράφει ένας Επρωβουνιώτης

Βον

Ο Νίκος Χριστάκης, τραυματισθείς θανάσιμα εις τον πνεύμονα και την δεξιάν χειρα συνελήφθη λιπόθυμος. Συνελθών και υποκρινόμενος τον εθνοφρουρόν — διότι είχε στρατιωτικήν στολήν ευρισκόμενος εν αδεία παρεκάλει δύο νεαρούς συμμορίτας να του φέρουν ένα μουλάρι να κινηθεί.

Μεταβάντων τούτων προς ανεύρεσιν υποζυγίου εξηφανίσθη ούτος κρυβείς εις λόχμην τσουκινιδιών προς αντίθετον της υποτιθεμένης προς δραπετεύειν κατεύθυνσιν, μη ανευρεθείς από των συμμοριτών.

Επελθούσης της νυκτός και παρά την ακατάσχετον αιμορραγίαν κατόρθωσε να διαφύγει και κατελθών τη νύκτα εις Κουκλέσι έφθασε την επομένην εις Βούλιστα, όπου εξηγνημένον τον περιυνέλεξαν οι κάτοικοι, οι οποίοι επιβιάσαντες αυτόν αυτοκινήτου τον έσπειλαν εις νοσοκομείον των Πατρών, όπου μετά 2 μηνον πάλιν προς τον θάνατον έμεινεν ανάπηρος, αλλά διεσώθη και ζει σήμερον!!!

Η Θεία Πρόνοια σκανδαλώδως τον εβοήθησεν.

Ήταν καλός, χρηστός και ηγενναίος πατριώτης και έπρεπε να σωθεί.

Μετά την δραματικήν αυτήν εξέλιξιν, καθ' ην είχα χάσει το 1)3 περίπου της δύναμει, απεφάσισα να ενεργήσω κεραυνοδόλως πριν οι συμμορίται αντιληφθούν τας προθέσεις και την προσπάθειάν μου και πυκνώσουν τον κλοιόν.

Εξέλεξα ως προσφορώτερον δι' επίθεσιν σημείον τα υψώματα Γιάντισο προς Σκλιθάνην και προς την κατεύθυνσιν αυτήν διέταξα να κινηθεί ο προπορευόμενος Λόχος εθνοφρουράς υπό Υπολοχαγόν Τυλιγάδην και οι πενήντα περίπου άνδρες μου, οι οποίοι και θα ενήργουν την έξοδον του Μεσολογγίου!!!

Πλησιάζαντες την εχθρικήν γραμμήν και θαλλόμενοι συνεχώς εφθάσαμεν εις Σκλίθην και προς την κατεύθυνσιν αυτήν διέταξα να κινηθεί ο προπορευόμενος Λόχος εθνοφρουράς, τον οποίον ήθελα να σώσω από την αιχμαλωσίαν δια πολλούς λόγους.

Εκεί πριν ακόμη επιχειρήσωμεν απεγνωσμένην αλλ' ηρωικήν έφοδον κατά των οχυρωμένων συμμοριτών ευρέθημεν προ του εφής τραγικού και επανοηδιστου θανάτου.

«Ολιγοήμερον τμήμα συμμοριτών δια φωνών εκάλει τους στρατώτας εις παράδοσιν!!! Και αυτοί δεν τους έχαλασαν το χατήρι!!!

Παράλληλως, εκάλει τους Μάυδες να σκοτώσουν τον Παπαδόπουλο και να παραδώσουν τα όπλα των. Τους διαβαίωμεν ότι δεν κινδυνεύουν να πάθουν τίποτε και θα τους δώσουν και χίλιες λίρες!!! Αυτά τα ήκουα με τ' αυτιά

μου!

Και ενώ οι άνδρες μου ανεπτύσσοντο δι' επίθεσιν οι εθνοφρουροί ήρχισαν να παραδίδονται άνευ καν διαμαρτυρίας!!!

Παρ' όλες δε τας ενθαρρυντικές φωνάς μας να μην παραδοθούν, διότι σε 20 λεπτά «θα σπάσωμεν και θα βγούμεν», ουδέν επιτύχουμεν.

Βαδίζοντες σωρηδόν σε 10 λεπτά είχαν καταθέσει όλον τον οπλισμόν των. Παραδόθησαν άπαντες και ανέμενον το Έγγύμνωμα εκ μέρους του Δημοκρατικού Στρατού!!!

Πολλοί τους είχαν φίλους! και ομοιδέας. Ένα σοβα-

διά!!!!

Οι Γ. Καραμπάσης, Χρ. Γ. Τόλης, Απόστ. Κόκκαλης, Μιχ. Σταυρόπουλος, Γ. Αλοίμονος, Πάνο Νικόλας, ο Π. Σταυρόπουλος, Αχ. Καραμπάς και Σ. Μπαλαμμένος δεν είχαν το παίρι των.

Επιτιθέμενοι όρθιοι κατά των συμμοριτών και φονεύσαντες τον αρχηγόν της εκεί αντιστάσεως, λοχίαν εκ Λαμίας, ανέτρεψαν τούτους, διέσπασαν τον κλοιόν και τους κατεδίωξαν προς Βρύση Γιάντισο.

Ο πρώτος προηγούμενος των άλλων, πλευρίζων!! το σώμα δια να μην δίνει ευρύ

ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
«Ο Αετός» του Ξηροβουνίου

ρόν μέρος προσεβλήθη από ηττοπάθειαν και δειλίαν και ολίγοι Ζήτημα 10 τον αριθμόν εν ος και 3 αξιωματικοί των εκάμφθησαν».

«Εν τω μεταξύ, οι εις υψώματα Κάρσι — Μεγάλες Ράχες συμμορίται, αντιληφθέντες την προς Γιάντισο κατεύθυνσιν μας απέστειλλον συνεχώς δυνάμεις να ενισχύσουν τους μαχομένους εναντίον μας συντρόφους των, ελπίζοντας θασίμως εις πλήρη μας εξόντωσιν.

Η κατάσταση μας κατόπιν των ανωτέρω από κρίσιμος απέβαινεν απελπιστική και έπρεπε να μη χάσωμεν ούτε λεπτόν!!! Εβαλόμεθα από τα επί της γραμμής και τα σπεύδοντα συμμοριακά τμήματα ακάλυπτοι. Ετραυματίσθη πλησίον μου ο αγωνιστής και ήδη ιερεύς Ανωγειού Χρήστος Παπάς. Επίσης εκ Γοργομούλου ο Μιχ. Μπρούσης. Όνλισα τότε το πιστόλι μου και ανένεμα να με πάρει καμιά σφαίρα δια να λάβω μόνος μου την χαρακτηρισκήν βολήν!!!, εάν δεν μπορούσα να κινηθώ και αν δεν κατόρθωναν να με πάρουν οι συμπολεμισταί μου.

Όμως σκηναί ΥΨΙΣΤΗΣ ανδρείας διεδραματίσθησαν τότε.

Ομοιάζουν Μαραθώνα — Αλαμάνα — Σούλι — Γρα-

στόχον και βάλλων όρθιος ετραυματίσθη δια πολλών σφαιρών μικρού αυτομάτου εις πους πόδας. Εκινήθη ολίγον και ετρίκλισε. Τον πήραν όμως οι άλλοι και επέζησε.

Κατέφθασε εν τω μεταξύ ακολουθών ημάς ο τραυματισθείς προ ώρας Γρηγ. Παπιδας μετ' ολίγων άλλων, Νάκου Ντίνου, Κώστα Βέργου, Κ. Καλαμίδα κλπ. και μη δυνάμενος να βαδίσει άλλο λόγω εδωληγικής αιμορραγίας μας εφώνησε να τον περιμένωμε.

Είχαμε αποφύγει τώρα τον κυκλωτικόν κίνδυνον, κατόπιν διασπάσεως του κλοιού και η μόνη μας απασχόλησις ήτο να αναχαιτίσωμεν τους καταδιώκοντας ημάς εκ των όπισθεν συμμορίτας. Αλλά αυτό δι' ημάς ήτο παιχνίδι!!! πλέον, ισχυκρινόμενον προς την προ ολίγου τραγικήν μας κατάστασιν.

Εθαύμασα τότε και θαυμάζω ακόμη όχι απλώς την ανδρείαν του Σπύρου Τριάντου, η οποία ήτο γνωστή, αλλά και την απροσμέτρητον αγάπην προς τους συμπολεμιστάς του επί θυσία της ιδικής του ζωής. Τα παιδιά του πρέπει να είναι υπερήφανα δι' ένα τέτοιον πατέρα.

(Συνεχίζεται)

Αναμνήσεις από τους εθνικούς αγώνες των Ε.Ο.Ε.Α,

Βον

Αφού ξεκουραστήκαμε για λίγο, συνεχίσαμε την κοπιώδη πορεία μας όπου την επομένη το μεσημέρι φτάσαμε κατόκοποι και νηστικοί στο χωριό Κουκούλια των Τζουμέρκων έπειτα από αδιάκοπη πορεία δύο ημερονυχτίων.

Αφού ξεκουραστήκαμε για λίγο και μεϊς και τα ζώα και αφού επισκευάσαμε τα άγνυα και μπαλώσαμε τα παπούτσια μας που είχαν καταστραφεί από τις άελεμτες πορείες, αναχωρήσαμε για το χωριό ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ Τζουμέρκων, στην περιοχή του οποίου, τμήματα των ΕΟΕΑ αντιμετωπίζαν επιθέσεις του 15ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ με διοικήτη τον καπετάν Κολοκωτρήν κατά κάποιον Αναγνώστου, ταγματάρχην του Ελληνικού στρατού. Έπειτα από ολονύχτια πορεία φτάσαμε το πρωί της επομένης στί Παλιοχώρι όπου μας υποδέχτηκε ο υπαρχηγός των ΕΟΕΑ Κομνηνός Πυρομάγλου, ο οποίος μας διέταξε να στήσου με αμέσως τον όλμο και να βάλλουμε τα ανέναντι υψώματα για να ανακουφίσουμε τα πιεζόμενα από τον ΕΛΑΣ τμήματά μας. Αφού παρατηρήσαμε με το Λοχαγό μου τα ανέναντι υψώματα, διαπιστώσαμε ότι δεν ήταν δυνατόν να βληθεί ο στόχος λόγω της μεγάλης αποστάσεως που μας χώριζε δεδομένου ότι το βεληνεκές του όλμου ήταν 4.050 μέτρα, πράγμα που ανένφερε ο Λοχαγός μου στον Πυρομάγλου ο οποίος μας απείλησε με εκτέλεση σε περίπτωση που διαπίσπωνε ότι κάνομε σαμποτάζ στον αγώνα. Από τη συμπεριφορά του Πυρομάγλου αγανακτήσαμε όλοι, ο δε Λοχαγός μας του παραπήρησε τα εφής.

Εύκολο είναι σε σας κύριε υπαρχηγέ να μας εκτελέσετε, αλλά, αδύνατο σε μας να βάλλουμε τον ανέναντι στόχο από τη θέση που βρισκόμαστε λόγω αποστάσεως. Στή στήσαμε τον όλμο και ρίξαμε ένα βλήμα το οποίο έσκασε σόρατο μέσα σε μια χαράδρα πράγμα που είχαμε προβλέψει με το Λοχαγό μου. Παρά την πικρία και την απογοήτευση που είχαμε δοκιμάσει από τη συμπεριφορά του Πυρομάγλου, συνεχίσαμε την κοπιώδη ανηφορική πορεία μας προς τα υψώματα του Περιστερίου όπου φτάσαμε μόλις ώρα πριν νυχτώσει.

Αφού επισημάναμε δυο φωλιές εχθρικών πολυβόλων, στήσαμε αμέσως τον όλμο και με εφτά βλήματα εξουδετερώσαμε και τα δύο εχθρικά πολυβόλα, οπότε τα τμήματά μας ενέργησαν θεαλωδή επίθεση και έτρεψαν τον εχθρό σε άτακτη φυγή προς δυτική Κράφη — Χρυσοβίτσα.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσω ότι κατά τον Πυρομάγλου, εμείς που δεν μπορούσαμε να βάλλουμε το στόχο, κάναμε σαμποτάζ στον αγώνα, εκείνος που έσπρνε τον εαίρετο Συναγματούχην της Χωροφυλακής Πετρούλια από κραπήτήριο σε κραπήτήριο, διότι ήταν

βασιλικός, δεν... έκανε σαμποτάζ στον αγώνα.

Ενώ την επομένη συνεχίσαμε την πορεία μας προς το χωριό Βαθύπεδο το οποίο κατείχαν Ελασίτες, καθ' οδόν μας έφθασε σύνδεσμος με διαταγή να γυρίσουμε πίσω και να βαδίσουμε επιγόντως προς το χωριό ΠΡΑΜΑΝΤΑ στο οποίο φτάσαμε τα μεσάνυχτα όπου συναντήσαμε και πάλι τον υπαρχηγό Πυρομάγλου. Τις απογευματινές ώρες δέχτηκαν τα τμήματά μας συνδυασμένη επίθεση Γερμανών από την περιοχή Παλαιοχωρίου και ΕΛΑΣτών από την περιοχή Συρράκου — Καλαρύτες. Απ' ότι θυμάμαι, στα Πράμαντα εμάχοντο τα τμήματα Ζορμπαλά, Παπαδοπούλου — Ιωάννου, Παπαδάτου και Θεοδώρου.

Ενώ θρισκόμασταν μέσα σε μια κόλαση πυρός που προέρχονταν από το Γερμανικό και το ΕΛΑΣίτικο πυροβολικό — οι ΕΛΑΣίτες είχαν πάρει όλο το πυροβολικό της Ιταλικής Μεραρχίας ΠΙΝΕΡΟΛΟ η οποία είχε παραδοθεί στον ΕΛΑΣ, ο Υπαρχηγός του Ε.Δ.Ε.Σ. Κομνηνός Πυρομάγλου επιχείρησε να επικοινωνήσει τηλεφωνικώς με τον ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗ ο οποίος βρισκόταν στο χωριό Καλαρύτες απ' όπου διηύθυνε τις επιχειρήσεις εναντίον μας.

Υπό ΓΕΩΡ. Ι. ΠΑΠΠΑ
Αγωνιστού του ΕΔΕΣ

Αντί του Βελουχιώτη, στο τηλέφωνο παρουσιάστηκε ο καπετάν Κόζιακας ο οποίος είπε στον Πυρομάγλου ότι δήθεν δεν ήταν ο Βελουχιώτης εκεί και ότι ήθελε, μπορούσε να το πει στον ίδιο. Επειδή υπήρξε αυτήκοος μάρτυρας, θα παραθέσω τη στιχομυθία μεταξύ Πυρομάγλου και Κόζιακα όπως ακριβώς την άκουσα και όπως μας την διηγήθηκε ο ίδιος ο Πυρομάγλου στο τέλος της συνδιαλέξεως.

ΠΥΡΟΜΑΓΛΟΥ: Να πεις του Βελουχιώτη να έλθει να χτυπήσουμε μαζί τον κατακτητή και όταν λευτερωθούμε λύνομε τις μεταξύ μας διαφορές. ΚΟΖΙΑΚΑΣ: Οι Γερμανοί είναι Εξνοί και θα φύγουν. Σε μια ώρα να μου παραδώσεις τα Πράμαντα και όταν πάσω τα ΖΕΡΒΑ θα τον δέσω στην ουρά από τ' άλογο. ΠΥΡΟΜΑΓΛΟΥ: Αν έχεις κάλλο έλα να τα πάρεις τα Πράμαντα. Όταν πιάσεις τα ΖΕΡΒΑ, να τον δέσεις στην ουρά από τ' άλογο. Εγώ όταν ένα αυτί να σε γνωρίζει ο κόμμος.

Απόρροια της αρνήσεως των ΕΛΑΣιτών να συνεργαστούν μαζί μας εναντίον του κοινού εχθρού, ήταν, να κάψουν οι Γερμανοί τα χωριά των Τζουμέρκων, να κάψουν τους τραυματίες των ΕΟΕΑ μαζί με τις νοσοκόμες μέσα στις εκκλησίες που χρησιμοποιούνταν για νοσοκομεία και αναρρωτήρια και να εκτελέσουν όλους τους χωρικούς εκείνους που συνάντησαν στο

δρόμο τους.

Αφού κρατήσαμε στα Πράμαντα αμφοτέρους τους εχθρούς μέχρι τις απογευματινές ώρες της επομένης ημέρας και αφού θάψαμε τους νεκρούς μας και κρύψαμε τους τραυματίες, πιεζόμενοι ασφυκτικά, υποχωρήσαμε προς Άγναντα — Καταρράκτη ευρισκόμενοι πάντα σε επαφή με τον εχθρό, οι δε ΕΛΑΣίτες χωρίς να έλθουν σε καμιά επαφή με τον εχθρό και χωρίς να ρίξουν έστω και μια τουφεκιά για την τιμή των όπλων των, συνειπύχθησαν προς την οροσειρά της Πίνδου με κατεύθυνση Μεσοχώρα — Νεράϊδα απ' όπου μας υποδέχτηκαν στις 31 Οκτωβρίου με φονικά πυρά. Εδώ θα πρέπει να κάνω μια παρένθεση:

Ο δημοσιογράφος κ. Β. Μαθιόπουλος διαστρεβλώνοντας κατάφωρα την αλήθεια, έκανε το μαύρο άσπρο και το άσπρο μαύρο. Δημοσίευσε στο ΒΗΜΑ της 29-9-76 ότι η επίθεση της Γερμανικής Μεραρχίας Ιντελβόις κατά το μήνα Οκτώβριο 1943 στην Ήπειρο, είχε σαν στόχο τη διάλυση του ΕΛΑΣ.

Έδειξε και αυτός τότε μαζί με τον κ. Παπούλια πρόσφατα την υποτέλειά του στο ΚΚΕ. Ο ισχυρισμός του Μαθιόπουλου είναι μευδίστατος δεδομένου ότι η επίθεση της Γερμανικής Μεραρχίας Ιντελβόις, εστρέφετο εναντίον αμφοτέρων των αντιστασιακών οργανώσεων, ανεξάρτητα αν οι ΕΛΑΣίτες απέφυγαν να δώσουν μάχη με τον κατακτητή. Οι προθέσεις των Γερμανών αποδεικνύονται από το γεγονός της ρίψεως προκηρύξεων σε αμφοτέρους τις περιοχές τόσο του ΕΔΕΣ, όσο και του ΕΛΑΣ οι οποίες έγραφαν: Οι μεν προς τον ΕΔΕΣ Έλληνες πατριώτες ΕΔΕΣίτες, ελάτε να κτυπήσουμε και να διαλύσουμε μαζί τους κομμουνιστάς για να μην γίνει η χώρα μας κομμουνιστική. Οι δε προς τον ΕΛΑΣ: Έλληνες δημοκράτες ΕΛΑΣίτες ελάτε να πολεμήσουμε μαζί και να διαλύσουμε τους φασίστες του ΖΕΡΒΑ. Εμείς οι παλαιοί λεμιστάι που ζήσαμε τα γεγονότα εκεί από κοντά και γνωρίζουμε την αλήθεια από πρώτο χέρι, έχουμε υποχρέωση να τη μεταφέρουμε στους νέους μας ακεραία και χωρίς προκαταλήψεις και πάθη και όχι όπως τη σερβίζουν οι κομμουνισταί και οι διάφοροι πληρωμένοι Μαθιόπουλοι. Όλο το βάρος της Γερμανικής επιθέσεως τον Οκτώβριο του 1943, τόσο από Άρτα — Καλαμίτη — Βουλγαρέλι, όσο και από Γιάννενα — Μπαλντούμα — Γότιστα — Κράφη, το κράτησαν οι ΕΔΕΣίτες οι οποίοι πολέμησαν με πίστη και φανατισμό διεκδικώντας το πάτριο έδαφος σπιθαμή προς σπιθαμή δίνοντας σκληρές μάχες με νεκρούς και τραυματίες στα Πράμαντα, Άγναντα, Καταρράκτη, Βουλγαρέλι, Σταυρό Θεοδωριάνων και Νεράϊδα.

(Συνεχίζεται)

Η ιστορική αλήθεια

Η αποφυλάκιση των ηγετών του Κ.Κ.Ε. κατά το έτος 1941

3 ο ν

Ως εμφανίζεται εκ της προ- κηρύξεως αυτής, το ΚΚΕ υπερέβαλεν εις ανθελληνισμόν και αυτούς τους Βουλγάρους, προβάλλον τους κομιτατζήδες Ντέλτσεφ και Τσακαλάρωφ ως ήρωας Μακεδόνες να θραύσουν τα δεσμά, με τα οποία, δήθεν, τους έχει αλυσσοδέσει η Ελλάς, δια να κερδίσει την εμπιστοσύνη των εχθρών του Ελληνισμού και ζητεί να πυκνώσει τις τάξεις του ΕΛΑΣ με βουλγαρίζοντας, ώστε, δια τούτων, να «απελευθερώσει» την υπόδουλον Μακεδονίαν, όχι βεβαίως από τον ζυγόν του κατακτητού, αλλά από την Ελλάδα, όπως απέβλεπε και παλαιότερον, η εξέγερσις των βουλγαρίζοντων (Ήλιντε).

Θα πρέπει να επισημανθεί, ότι τα κρατούμενα εις τας φυλακάς Ακροναυπλίας ηγετικά κομμουνιστικά στελέχη προήθησαν να εκμεταλλευθούν, δια να αποδράσουν, τας ευκαιρίας που παρουσιάσθησαν και τας καλώς διαθέσεις των φρουρών των, όταν, μάλιστα οι τελευταίοι αυτοί είχαν αποπληθεί από τους Ιταλούς — όπως εγένετο εις άλλας φυλακάς και τόπους εξορίας — και ανέμενον, πειθαρχούντες εις την Κοινοτικήν, τας «νομιμότητας», τας αποφάσεις των Αρχών Κατοχής δια μίαν «νόμιμον» αποφυλάκισιν των. Τούτο επιβεβαιώ και ο Θ. Χατζής εις τον α' τόμον του βιβλίου του «Η νικηφόρα επανάστασις που χάθηκε», όπου, εις την σελίδα 98, γράφει:

«Μπορεί να θεωρηθεί απόλυτα βέβαιον, πως οι δραπέτευσεις μπορούσαν να είναι πολύ περισσότερες. Και δεν έγινε αυτό, μόνο και μόνο επειδή οι Καθοδηγήσεις, που είχαν οι ομάδες των εξοριστών και των φυλακισμένων έκαναν σοβαρά λάθη. Η αλήθεια όμως είναι, πως και άλλες Καθοδηγήσεις διάσταναν ή παραμέλησαν να εκμεταλλευθούν ευκαιρίες που τους δόθηκαν. Και πάνω σ' αυτό έχουν βαριά ηθική και πολιτική ευθύνη. Ειδικότερα η Καθοδήγησις των δεσμοτών της Ακροναυπλίας περιόρισε την προσπάθειά της στις «διαπραγματεύσεις». Τα λαούμια, που με τόσο κόπο είχαν ανοιχτεί, ήταν πια έτοιμα και η δραπέτευσις όλων των κρατουμένων μέσα απ' αυτά είχε εξασφαλισθεί. Η Καθοδήγησις της Ακροναυπλίας διάταξε να την αποφασίσει. Η ευκαιρία έαναστάθηκε με τους βομβαρδισμούς της Γερμανικής Αεροπορίας στο Ναύπλιο. Ολόκληρη η φρουρά είχε τότε σκορπίσει, οι πύλες έμειναν ανοιχτές, αλλ' η δραπέτευσις ούτε τότε έγινε. Την ματαιώσε, την τελευταία στιγμή ο Ιωαννίδης, παρ' όλο που οι σύντροφοι επίμονα ζητούσαν να δώσει εντολή απόδρασης».

Προς πληρεστέραν πληροφόρησιν επί του θέματος, ο Χατζής παραθέτει (σελίς 99) το ακόλουθον απόσπασμα από το βιβλίον του παλαιμάχου και εις Ακροναυπλίαν κρατούμενου, τότε, κομμουνιστή

Γιάννη Μανουσάκα «Ακροναυπλία»:

«Αν δεν έγιναν αποδράσεις, αυτό οφείλεται στο ότι η Καθοδήγησις της Ακροναυπλίας δεν το θέλησε, παρά τις ευνοϊκότερες συνθήκες. Ερμηνευόμενη πολιτικά, κατά τη γνώμη μου, οφείλεται σε μια πεποίθησι της ηγεσίας της Ακροναυπλίας, και ειδικά του Ιωαννίδη, ότι ήταν δυνατή η απελευθέρωσις των κρατουμένων από τις Μεταξικές Αρχές. Ήταν μια αυταπάτη, που δεν έπαψε ακόμα κι όταν οι Γερμανοί μπήκαν στην Ελλάδα».

Η τοιαύτη στάσις των εν Ακροναυπλία ηγετικών στελεχών του ΚΚΕ οφείλεται εις το

διαφικί, μειονατική ή οικονομική διαφορά, δεν πρέπει ν' αποτελέσει εμπόδιο στην πραγματική συνεννόησιν ανάμεσα σε όλους τους Βαλκανικούς λαούς, προκειμένου με την συνεννόησιν αυτή να λυτρωθούν τα Βαλκάνια απ' τον ζυγό του ιμπεριαλιστικού Άξονα και συγκροτώντας το Βαλκανικό μπλοκ κάτω από την αιγίδα της Σοβιετικής Ένωσης ν' ασφαλιστούν απέναντι σε μελλοντικούς κινδύνους. Έτσι μονάχα θα δειχούμε πως παλεύουμε πραγματικά για την ανεξαρτησία της πατρίδος μας, πως δεν είμαστε όργανα της συμμορίας του Γλύζμποργκ και των Αγγλοαμερικανών πλουτοκρα-

Υπό ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΥΓΕΡΑΚΗ
τ. Νομάρχου - αγωνιστού του ΕΛΕΣ

γεγονός, ότι ούτοι ενεπνεύνο, τότε ακόμη, από τας συμμαχικές σχέσεις Γερμανίας — Σοβιετικής Ενώσεως, αι οποίαι εθεμελιώθησαν με το σύμφωνον Ρίμπεντροπ — Μολότωφ (της 23ης Αυγούστου 1939) και ενισχύθησαν με την καταβρόχθισιν, υπό της Σοβιετικής Ενώσεως, των Βαλκανικών χωρών και τον συνεταιρικών διαμελισμόν της Πολωνίας. Είχον δε, οι Έλληνες κομμουνισταί, προσανατολισθεί εις την σκέψιν και απόφασιν της συνεργασίας με τὰ των Γερμανών ως συμμάχων της «προλεταριακής πατρίδος τους»! Με απόφασιν της η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ («Ριζοσπάστης» της 18ης Μαρτίου 1941) εκάλει ολόκληρον ταν Ελληνικόν λαόν «να πάρει παράδειγμα από τον ηρωικό αδελφό Λαό της Βουλγαρίας» (η οποία, όμως, είχαν υπογράψει από 1ης Μαρτίου 1941 συμμαχίαν με τον Χίτλερ και εδέχετο, ενθουσιωδώς, τας αιδηροφράκτους Γερμανικές στρατιάς).

Μετά την εισβολήν της Γερμανίας εις την Ελλάδα, η Κ.Ε. του ΚΚΕ εις το Μανιφέστο της 3ης Μαΐου 1941 («Επίσημα Κείμενα ΚΚΕ τόμος 5ος, σελίς 31), μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Για να λυτρώσουμε την πατρίδα μας από τον ξενικό ζυγό, χρειάζεται όμως αγώνας. Και έναν τέτοιο αγώνα είναι απαραίτητο να τον στηρίξουμε, πρώτα - πρώτα θέλουμε, στον ηρωικό μας λαό ενωμένο στο Μέτωπο:

Ειρήνης, ταυτόχρονα, όμως, και στη συμμαχίαν των άλλων υποδούλων Βαλκανικών λαών, στη βοήθειά της μεγάλης Σοβιετικής Ένωσης, της μόνης Δύναμης που υποστηρίζει τους αγωνιζόμενους για την ανεξαρτησία της πατρίδος τους λαούς, στην ενίσχυση όλων των άλλων λαών, κι ιδιαίτερα των λαών της Γερμανίας και της Ιταλίας».

Και περαιτέρω:

«Ακόμα να διακηρύχνουμε πως κανένα ζήτημα, κομμάτι

των. Και έτσι θα εξασφαλίσουμε την πολύτιμη συμμαχία των άλλων Βαλκανικών λαών και θα γίνουμε άξιοι της υποστήριξης της Σοβιετικής Ένωσης. Έτσι, τέλος, θα εξασφαλίσουμε την ενίσχυση των ιδίων των λαών της Γερμανίας και της Ιταλίας, που ο αγώνας τους για την ειρήνη ανάγκαζε τον Χίτλερ και τον Μουσσολίνι να δηλώσουν πως δεν είχαν σκοπό να υποδουλώσουν τη χώρα μας, μα μάχοντο να διώδουν από την Ελλάδα την αγγλόδουλη Κυβέρνηση και τους Εγγλέζους που θέλουν να καταστρέψουν την Γερμανία».

Δηλαδή, ό,τι υπεστήριζαν και οι Γερμανοί και οι Ιταλοί δια να δικαιολογήσουν τον κατά της Ελλάδος πόλεμον, προκειμένου να αποθαρρύνουν πάσαν κατ' αυτών αντίστασιν, γεγονόσ που αποδεικνύει τα φιλοεξονικά, τότε, αισθήματα του ΚΚΕ. Δι' αυτό και τους Γερμανούς, κατά την εισβολήν των εις την Ελλάδα, οι κομμουνισταί δεν τους εδέχθησαν ως εχθρούς και ουδεμίαν πρόθεσιν οργανώσεως αντιστάσεως κατ' αυτών εξέδηλωσαν.

Ακόμη, εξ αρχής εδέχθησαν με ανοχήν την Κυβέρνησιν Τσολάκογλου και επίστευον ότι αυτή, υπό την αιγίδα

των Γερμανών, ηδύνατο να παίξει σημαντικόν ρόλον εις την «αναμόρφωσιν» της κοινωνικής καταστάσεως εις την χώραν μας.

Ο κομμουνιστής δημοσιογράφος Κ. Βιδάλης, εκ των σημανόντων επιτελών του «Ριζοσπάστη», υπεστήριξε μετά πεποιθήσεως, την επαμένην της καταλήψεως της Ελλάδος παρά των Γερμανών, ότι «η Κυβέρνησις Τσολάκογλου μπορεί να γίνει φορέας κοινωνικής επανάστασης και να εθνικοποιήσει τα μέσα παραγωγής». Επίσης, ο Ιωαννίδης εις τας «Αναμνήσεις» του (σελίς 63), γράφει: «Εμείς ήμασταν στην Ακροναυπλία. Το Γερμανοσοβιετικό σύμφωνον δεν το είδαμε με κακό μάτι. Το είδαμε με το πραγματικό μάτι, έτσι που το νομίζαμε, ότι ενώ οι Αγγλογάλλοι προσιθασούν να ρίξουν το Χίτλερ εναντίον της, η Σοβιετική Ένωση κατάφερε να τους προλάβει και να βάλει αυτούς να κάνουν πόλεμον μεταξύ τους. Έτσι η Σοβ. Ένωση μένει ανέπαφη, ώστε όταν γίνει τίποτε, να είναι αυτή ρυθμιστής. Δηλαδή τους έβαλε να τσακωθούν πρώτα μεταξύ τους, οπότε θα έχουμε πολύ καλύτερα αποτελέσματα από ό,τι, όταν αυτοί αδυνατούν. Αυτό το νόημα δώσαμε καθαρά. Αυτή ήταν η σκέψη, η δική μου, αυτή την σκέψη την είπα και στους άλλους συντρόφους... Ακριβώς δια τούτο και ανέμενον την ευνοϊκήν δι' αυτούς μεταχείρισιν, δηλαδή την νόμιμον αποφυλάκισιν των, τόσο από τους Γερμανούς, όσον και από την Κυβέρνησιν Τσολάκογλου, και απέφυγον κάθε απόδρασιν. Και όταν την 22αν Ιουνίου 1941 ο Χίτλερ εξαπέλυσεν την αιφνιδιαστικήν επίθεσιν του κατά της Σοβιετικής Ενώσεως, το ΚΚΕ προσηνατολισμένον προς τον Άξονα περισσότερο από κάθε άλλο Κ.Κ. της Ευρώπης, ήλπισεν — όπως και ο Στάλιν — ότι επρόκειτο περί... μεθοριακής παρεξήγησεως και ότι - τελικώς, θα αποκαθιστάτο η εγκαρδία συνεννόησις Βερολίνου - Μόσχας!

(Συνεχίζεται)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΥΓΕΡΑΚΗΣ

Το τέρας Στάλιν που αναδείχθηκε εις βάρος του Λένιν

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 28.— Ανθρώπινο τέρας που αναδείχθηκε ως ηγέτης του Σοβιετικού Κ.Κ. ενάντια στη θέληση του άρρωστου Λένιν χαρακτηρίζεται ο Ιωσήφ Στάλιν στην περίφημη μυστική έκθεση του Νικόητα Κρούτσεφ προς το 20ο συνέδριο του Σοβιετικού Κομμουνιστικού Κόμματος. Την δημοσίευσε χτες η εφημερίδα «Πολίτικα» της Βαρσοβίας και αν και έχουν περάσει 32 χρόνια από τότε που ο Σοβιετικός ηγέτης την διάβασε στο

συνέδριο του 1956 δεν έχει γίνει ακόμα γνωστή στην ίδια τη Σοβιετική Ένωση.

Στην έκθεσή του ο Χρουσώφ παρουσίασε τη θραύση του πρόμου που εγκατέστησε στη χώρα ο Σοβιετικός δικτάτορας, Ιωσήφ Στάλιν, περιλαμβανομένης της «ηθικής και φυσικής εξόντωσης» άλλων ανθρώπων, παράδειγμα της οποίας ήταν η εκπέσεις του 70α) ο των μελών της κεντρικής επιτροπής του κομμουνιστικού κόμματος στο

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ 46ης ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΕΛΕΣ ΕΙΣ ΠΑΠΑΔΑΤΕΣ

Ομιλία του κ. Αθανασίου Γεωργόπουλου, εκπροσώπου των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ Παπαδατών Πρεβέζης.

Πανοσιολογιώτατε, σεβαστοί κύριοι Βουλευταί, κύριε εκπρόσωπε της VIIIης Μεραρχίας, αγαπητοί συμπολεμισταί,

Επιθυμώ ειλικρινώς να πιστεύω, ότι αυτήν την στιγμήν δεν επιτελώ ως ειθιστοί εις παρομοίας περιπτώσεις ένα τυπικόν καθήκον.

Είναι ιστορική ημέρα αυτή δια την Κοινότητα Παπαδατών. Και ευχαριστώ την θείαν Πρόνοιαν διότι επέλεξε εμένα τον ταπεινόν, όπως και εκ μέρους των αγωνιστών των ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ — των παρόντων — διότι οι πλείστοι έχουν εγκαταλείψει τον μάταιον αυτόν κόσμον, υποδεχθώ και ευχηθώ προς Υμᾶς το ως ευ παρόντες.

Προς Υμᾶς τους συμπολεμιστάς μας, που, προ 45 ετών διεξήγομεν έναν λαμπρόν, ανιδιοτελή, ηρωικόν και ένδοξον Αγώνα, τον Αγώνα της πραγματικής Εθνικής Αντιστάσεως, «για του Χριστού την Πίστη την Αγία και για της Πατρίδος την Ελευθερίαν» και για τον οποίον θα σεμνύνονται αι μετέπειτα γενεαί.

Ο Αγών ούτος διεσώρη, εσυκοφαντήθη ακόμη και παρ' επισήμων χειλέων, αλλά όπως γράφει κάπου ο GEORGE ROY, είναι μάταιον να παραποιεί την αλήθειαν, αργά ή γρήγορα αυτή φανερώνεται μόνη της.

Κατά την διάρκειαν του Αγώνος αυτού έλαβον χώραν ανομολόγητες φρικαλεότητες από τον ερυθρόν Σατανάν, που για να τις ξεχάσει κανείς είναι σα να ξεχάσει το Μέλλον.

Παρ' όλα αυτά ημείς τα θύματα, συνηναίσαμε εις την λήθην, χάριν της εθνικής ομοψυχίας, διότι πιστεύομεν απολύτως, πως μόνον δι' αυτής θα επιτευχθεί η πρόδος και ευημερία του Λαού μας, αλλά και αυτή αύτη η επιδίωξις μας ως Έθνους, αν και έλλειψε εννοεί την λήθην ο διαπράξας τας ανωτέρω φρικαλεότητας εσωτερικός του Έθνους εχθρός.

Αγαπητοί Συμπολεμισταί, Ευρισκόμενοι ήδη εις τας δυσμάς του βίου μας, διακατεχόμεθα από αγωνιάν και άγχος δια το μέλλον της Πατρίδος και των τέκνων μας.

Όλοι οι εχέφρονες άνθρωποι γνωρίζομεν ότι διανύομεν μίαν περίοδον που δύναται να ονομασθεί η ακμή της παρακμής.

Η Εκκλησία χλευάζεται, η έννοια της Πατρίδος λαιδωρείται, αι ηθικά αξία καταπατώνται, τα ηθικά ανασταλτικά έχουν εξαφανισθεί, η αναφορά προς τας εθνικές διεκδικήσεις εμπαίζεται.

Αλλά θαράττε. Την τρικυμίαν θα διαδεχθεί η γαλήνη, το σκότος, της αληθινής Ελευθερίας ο ήλιος και η αντήχησει. Ξανά η ιαχή, όπως τότε, εις τον ναόν της Αγραύ-

λου, ότε οι νέοι των Αθηνών παραλαβάνοντες τα όπλα από τους άρχοντες, εκρότουν τα ακόντια επί των ασπίδων ανακράζοντες.

ΕΛΛΑΣ — ΕΛΛΑΣ — ΕΛΛΑΣ.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΡΤΗ

Σου παραδίδω Ελλάδα μου των Γερμανών τα όπλα τα όπλα που σκοτώνανε τους Έλληνες στα μπλόκα.

Τους είδα με τα μάτια μου τα σπίτια να μας καίνε χωριά να καταστρέφουνε και γέροντες να κλαίνε.

Σαδιστικά τους δέρνηανε στην Εκκλησιά Χριστέ μου κι έδωσα όρκο στο Θεό θα εκδικηθώ ΘΕΕ ΜΟΥ.

Παράτησα την μάνα μου στον έλατο από κάτω και πήρα τον ανήφορο ιανήμερα Σιαβάτου.

Σαν Σπαρταετός πτερούγισα στην Πίνδο στα Τζουμέρκα στην Εθνική Αντίσταση με μια παλιό ντουφέκα.

Στ' Άγραφα στο Ζάλογγο στο Σούλι στην Μενίνα στο Λούρο στην Καστροσυκιά Τζουμέρκα Σαμαρίνα.

Τους Γερμανούς πολέμησα της Ζούγκλας τα θηρία μέσα στα χιόνια στις βροχές στην ερημιά στα κρύα.

Τ' όπλο αυτό Ελλάδα μου στο φέρον απ' την Μενίνα τους Γερμανούς τους κλείσα (με δυο ημέρες Καραντίνα.

Τρακόσιους τους συλλάβαμε νεκρούς και αιχμαλώτους τις αποθήκες το Ιππικό το Πυροβολικό τους.

Τριάντα Ελληνόπουλα φωνάζοντας Α έ ρ α στην μάχη αυτή σκοτώθηκαν μέσα σε μια ημέρα.

Τρία αδερφάκια σκότωσε (1) Γερμανική Ο β ι δ α που πολεμούσαν και οι τρεις για την γλυκειά ΠΑΤΡΙΔΑ.

Ο Σαμουήλ κομάρωνε ψηλά απ' το Μοναστήρι στο Ζάλογγο οι Σουλιώτσες στήνουν το πανηγύρι.

(1) Τα τρία Αδέρφια που σκότωσε η Γερμανική Οβίδα ήταν Κωλέτσας Δημήτριος (Κων)νος Σκοτωμένοι και Βύρων ο μικρότερος θανά τραυματισμένος που πέθανε μετά από λίγα χρόνια εξ αιτίας του τραύματός του. Από το Μουζάκιον Καρδίτσας.

ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΑΕ)κός Πυρ)κού ε.α. Αγωνιστής Εθνικής Αντιστάσεως 1941—1945 (Στ' Άγραφα γεννήθηκα, (ελεύθερο πουλάκι ψηλά εκεί στον Τύμπανο, πιο πάνω απ' το Μουζάκι). ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1982

Ο αντίκτυπος των άρθρων του προέδρου της ΠΕΣΕΑ κ. Χαρίλ. Τσόγκα

Η αίσθησις - εντύπωσις και ο αντίκτυπος που προκαλούν εις τους συμπολεμιστάς αγωνιστάς της Εθνικής Αντιστάσεως του ΕΛΕΣ τα άρθρα εις την εφημερίδα μας τον συμπολεμιστού - οπλαρχηγού του ΕΛΕΣ και προέδρου της ΠΕΣΕΑ κ. Χαρίλ. Τσόγκα διαπρεπούς διηγήτορος Ιωαννίνων και μας καταλύουν με επιστολές και τηλεγραμμάτα πάρα πολλοί αναγνώσται.

Ξεχωρίζουμε και δημοσιεύουμε κατωτέρω εντυπωσιακήν επιστολήν του συμπολεμιστού - αγωνιστού και συνδρομητού της Ε.Α. κ. Λάμπρου Λάμπρου εκλεκτού και ενθέρμου φίλου της εφημερίδος μας και φλογερού πατριώτου και υπέρμαχου αγωνιστού της ΕΘΝΙΚΗΣ ΙΔΕΑΣ.

Π ρ ο ς

Την Δ' τον της εφημερίδος ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Διαβάζοντας προσεκτικά το εις το φύλλον 344 της αγαπητής μας ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ, κύριον άρθρον του πρίγκιπος του δικανικού θήματος, του σοφού, του φιλάτου, του αριστοτέχνου και δεινού χειριστού του καλάμου, συμπολεμιστού Χαρίλαου Τσόγκα, διακατέχομαι από την ιδίαν ανησυχίαν και διερμηνεύω ισότονον αγωνίαν πλειστών συμπολεμιστών.

Κάθε αναγνώστης ενσπερνίζομενος το νόημα του υπέρχου αυτού άρθρου - δημοσιεύματος, αισθάνεται τον εαυτόν του τελείως επινοημένον και άριστα πνευματικώς καλλιτετημένον.

Εκφράζω συνεπώς θερμά συγχαρητήρια και εις σας και

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΑΠΟ
ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ
ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ
ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ.

Την επαύριαν 26.10.43 Ελμερώσαμε στην εκκλησία Αγία Κυριακή που βρίσκεται μεταξύ Σκισιάδων και Βουλγαρελίου όπου συναντήσαμε έναν Συνταγματάρχη ο οποίος φαινόταν κατηφής και αμίλητος σε αντίθεση με τη σύζυγό του η οποία έλαμπε ολόκληρη. Ενώ εμείς φορούσαμε οι περισσότεροι πολιτικά ρούχα, εκείνη φορούσε κιλότα Αμερικάνου μοτοσυκλετιστή, χιτώνα και ποικίλισσο χακί, όλα καινούρια και έφερε ένα μάγουλα.

Κάποιος παρατήρησε: Τι σπάνιο έχει αυτή! Το παιδί δίπορο. Αυτή και ο σύζυγος όποιο του ΖΕΡΒΑ, ο αδελφός της στον ΕΛΑΣ.

εις τον γράψαντα. Επί πλέον το δημοσίευμα αυτό είναι εύστοχος επίσημιας και ευθαρσής καταγγελία των οποιωνών απόψεων, τα οποία προεκάλεσαν εις τον αναεξοπαθούτα Ελληνικόν Λαόν, η ΠΑΣΟΚΙΚΗ κατοχή.

Αναντιρρήτως, κατέστη λίαν σαφής ο σκοπός του κυβερνώντος κόμματος αμέσως μετά την 18ην Οκτωβρίου 1981. Και αυτός είναι το να δημιουργηθεί καθαρώς κομματικών - πασοκικών Κράτος δια της αποδεδιοποιήσεως της Ελλάδος. Προσέκρουσαν όμως οι ψευδοσοσιαλιστάι επωδύνως εις τας αιχμάς του αμυντικού μηχανισμού των ηνωμένων γυναιών Ελλήνων πατριωτών και επείσθησαν ότι η Ελληνική Κοινωνία, κατά λίαν συντριπτικήν πλειοψηφίαν, Ισυνιστά την ευλογημένην ΔΕΞΙΑΝ.

Πασιγνώστα είναι τα ανήθικα μέσα και μέτρα τα υπό του αμαρτωλού ΠΑΣΟΚ ληφθέντα, προς επίτευξιν ασο-αλκομμουνιστικής Ελλάδος. Το ΠΑΣΟΚ δεν παρητήθη των καταστρωθέντων σχεδίων (εις τον οικονομικόν, κοινωνικόν και εθνικόν τομέα)

ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΣΤΑΛΙΝ
ΠΟΥ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗΚΕ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

Ισχυρικού κόμματος στο 1939, ικαθώς και πολλές ανάλογες περιπτώσεις.

● Ειδικός (λογ)ισμός ανοίχτηκε σε πράπεζα για τη συλλογή χρημάτων προκειμένου να κατασκευασθεί μνημείο για το θύμα του Στάλιν, μετέδωσε χτες το πρακτορείο «ΤΑΣ». Οι δωρητές μπορούσαν να κατατίθενται στο (λογ)ισμό 700454 της Κοινωνικής Τράπεζας της Σοβιετικής Εννώσεως που είναι αποτέλεσμα πρωτοβουλίας της εβδομαδιαίας εφημερίδας «Απερατοδράναγια Γκαζέτα». Η ίδια έχει δημοσιεύσει αρκετά άρθρα τους περασμένους μήνες για τις κακουχίες του δικτάτορα κατά τη διάρκεια των 29 χρόνων της παραμονής του στην εξουσία κατά την οποία πέθαναν Ισουλάχιστον είκοσι (20) εκατομμύρια Σοβιετικοί.

Το «ΤΑΣ» μετέδωσε ακόμα ότι πολλά θύματα του Στάλιν, με επιστολές τους στην εφημερίδα πρότειναν να κτισθεί το μνημείο με χρήματα από το λαό αντί να δαπανηθούν χρήματα της Κυβερνήσεως. «Λαϊκή Επιτροπή, εκλεγμένη με δημοκρατικό τρόπο, θα αναλάβει τη διαχείριση των χρημάτων και θα επιθλέψει τη δημιουργία του μνημείου, καταλήγει η σχετική ανταπόκριση. Υπενθυμίζεται ότι το θάνατος έργου του Ιωσήφ Στάλιν ήλθε στο φως της δημοσιότητας μετά τον ερχομό στο Κρεμλίνο του Μιχ. Γκορμπατσόφ. (28/7)88 - Σελ. 13

και γίνεται οσημέραι περισσότερο επικίνδυνον και θα διαπράξει ασφαλώς και άλλα ανεπιτήρητα εις το προσεχές 10μηνον της πολιτικής ζωής του, αν δεν επιστεί ενωρίτερον η αναμενομένη, βεβαία, μεγάλη ώρα της ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ, με την βοήθειαν του εχθρικού Ελληνικού Λαού.

Άρθρα τοιαύτης ολκής και μεγάλης σημασίας, να βλέπουν το φως της δημοσιότητας, δια να έχει κυρίως υπόψιν η εκ των προσεχών βουλευτικών εκλογών επιτευχθείσμένη Εθνική Κυβέρνησις, το ότι εν εκ των βασικωτέρων μελημάτων της θα είναι η αποκατάστασις των αδικιών και των σοβαροτάτων ζημιών, τας οποίας μας προσέκαλσαν οι λαομίσητοι πρασινοκόκκινοι ολιετάρχες.

Αθήνα 6/8/88

Μετά φιλικών συμπατριωτ. χαιρετισμών

ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ
Συν)χος ΑΤΕ

ΜΝΗΜΗ ΗΡΩΩΝ
3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1948 —
3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1988

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ.
Παραμένεις τελευταίος δια να παραλάβει τον τραυματισθέντα Γρηγ. Παππάν καθυστέρησαν ολίγον εις πρόχειρον επίθεσιν του τραύματός του.

Παραλαθόν τούτον εις την πλάτην του, διότι ήτο αδύνατον πλέον να διαδίδει, εβλήθη από το άνωθεν ύψωμα από τους καταφάσαντας εν τω μεταξύ συμμορίτας.

Τότε αντίκρισα ένα υπέρχον θέαμα και το παραθέτω ως παράδειγμα ηρωισμού και αυταπαρνήσεως.

Φέρων επί των ώμων του τον τραυματίαν εβάλλετο από

τους συμμορίτας.

Έκανε από μίαν «τούμπαν»! μαζί με τον τραυματίαν και εν ταυτώ έβαλε δια πόν αυτομάτου του. Αυτό συνεχίσθη 3-4 φορές.

Αντιληφθέντες τούτο ημείς εβέβαλλον καταιγιστικώς κατά των συμμοριακών θέσεων και έτσι μετ' ολίγον έφθασαν εις τας θέσεις μας ανέσφοι και οι δύο.

Η ειδική αυτή θα μου μείνει Ισποτυπωμένη, εφ' όσον ζω. Εισέκρινον τότε ότι εχρειάζετο Ικινματογραφική λήψιν πραγματικών ηρωικών πράξεων δια προβολήν εις τους Ιερωματογράφους προς μίμνησιν.

(Συνεχίζεται)

Επικήδειος προ της σορού του Κων. Ι. Μάνου υπό του καθηγητού Δ. Θεοχάρη

Στρατηγέ μας, Κων)νε Μάνο,

Η Πολιτεία δια του εκπροσώπου της ανέγνωσεν εις όλους μας το σύντομον βιογραφικόν σημείωμα με την εξέλιξιν σου εις τον Εθνικόν Στρατόν. Ημείς, όμως, οι οποίοι σ' εγνωρίσαμεν από τα παιδικά μας χρόνια δεν δύναμεθα να σιωπήσωμεν και να μη εκφράσωμεν αυτά τα οποία αισθανόμεθα αυτήν την στιγμήν.

Ήμουν μικρό παιδί, όταν ήκουσα τον πόλεμον εναντίον των Ιταλών και Γερμανών εις το Ανώγειο Ξηροβουνίου της Ηπείρου και συγχρόνως το όνομά σου και το όνομα του αδελφού σου Παναγιώτου από τους δικούς μου και τους συγγενείς σου εις Πολύτσηνα Νησιώτης Π. Ελλάδος. Ήμουν μικρό παιδί, όταν σε είδον, ολίγον αργότερον, να διέρχου τον δασοσμένον Άραχθον ποταμόν μαζί με τους αδελφούς Γ. Ζώη, με άλλους αξιωματικούς και οπλαρχηγούς και όλους εκείνους τους γενναίους συμπολεμιστάς σου, αποκομμένους τους επιτιθέμενους εσωτερικούς εχθρούς της Πατρίδος μας μέχρις επάνω και πέραν από τα Ιστορικά Τζουμέρκα, μέχρι τα Θεσσαλικά βουνά.

Δι' ημάς τα ορφανά παιδιά της περιοχής, των οποίων οι γονείς μας είχαν φονευθεί εις το πεδίο της μάχης και οι μητέρες μας και οι μεγαλύτεροι αδελφοί μας είχαν οδηγηθεί ως όμηροι εις το Μορφωτικόν Τρικάλων, η παρουσία σου ήτο η μόνη ενθάρρυνσις την οποίαν είχαμε. Οι πυροβολισμοί σου, οι κληγγών των πολυβόλων σου εις την Άντιπυρκαχίαν έδιδαν θάρρος και ολάνη θα ελευθερωθώμεν από τους πολλαπλούς εχθρούς, οι οποίοι είχαν σκορπίσει τον όλεθρον και την Ισχυρίαν εις τον τόπον μας.

Και πράγματι παρήλθον τρία ολόκληρα σκληρά μάχια χρόνια και εσείς επικεφαλής της Εθνοφυλακής ήλθατε το 1945 εις τα χωριά μας και αποκαταστήσατε το ελεύθερον πλέον Έθνος μας.

Αλλά η δράσις σου και η προσφορά σου δεν σταμάτησε μέχρις εδώ. Από το 1946 οι προαναφερθέντες εσωτερικοί εχθροί μεταβάλλονται εις Εξωτερικούς και αιματοκυλίων Ιδια δευτέραν φοράν την Ελλάδα. Εσείς, ως έμπειροι αξιωματικοί απετέλεσατε τα επιτελικά και μάχια στελέχη του Εθνικού μας Στρατού, και ιδιαιτέρως από τον Ξηροβούνιο, τα Τζουμέρκα, τη Μουργκάνα, το Βίτσι και τον Γράμμον, και μας εχαρίσατε την ελευθερίαν, την οποίαν έχομεν ακόμη μέχρι σήμερα. Εις εσάς οφείλωμεν την ζωήν μας και την διάσωσιν από τα απάσιον παιδομάζωμα.

Τιμημένε μας νεκρέ!

Υπήρξατε σταθερός εις το εθνικόν σας πιστεύω, γενναίος εις το πεδίο της μάχης και εξαιρετικός εις την οικογενειακήν και κοινωνικήν σας ζωήν. Καίτοι ήσο νεαρός λοχαγός των 28 ετών ανεπιτύξατε μεγαλύτερας στρατιωτικής πρωτοβουλίας την εποχήν εκείνην και δικαίως ο αείμνηστος στρατηγός Ν. Ζέρβας εις την πλατείαν του χωριού σου, όπως ήκουσα από συμπολεμιστάς αντάρτας σου, σε προήγαγε και σε προσεφώνησεν ως Ταγματάρχην, Διοικητήν του Τμήματος Δ. Ξηροβουνίου, το οποίον έπαιξε

σπουδαιότατον ρόλον εις την Εθνικήν Αντίστασιν και εις την συνεργασίαν μετά των Συμμαχικών Δυνάμεων δια την απομάκρυνσιν του εχθρού.

Τιμημένε μας νεκρέ!

Μας λυπεί φυσικά ο θάνατός σου, αλλά μας παρηγορεί το γεγονός ότι υπήρξατε αξιός της πατρίδος. Και ως τοιούτοι οι δικοί σου, οι συγγενείς σου, οι συνάδελφοί σου, ημείς οι φίλοι σου, σε προέμπομεν εις την τελευταίαν κατοικίαν σου, υποσχόμενοι ότι δεν θα λησμονήσωμεν την μεγάλην εθνικήν προσφοράν σου και ότι θα είσαι το παράδειγμά μας. Το Ξηροβούνι, τα Τζουμέρκα, η Μουργκάνα, το Βίτσι και ο Γράμμος, τα οποία απελευθέρωσες σε Εκκινούν και εκείνα υπερήφανα, διότι τα επάτησαν τα πόδια σου και τα εδόξασεν η παλληκαρία σου.

Αιώνια σου η μνήμη, άξιον τέκνον της Ελλάδος!

Αιώνια σου η μνήμη, γενναίε αγωνιστά της Εθνικής Αντιστάσεως Ν. Ζέρβα!

Αιώνια σου η μνήμη, εκλεκτόν τέκνον της Νησιώτης Ν. Ελλάδος (Ροδαυής) Άρτης! Όρα σου καλή!

Δ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Δια την Εφημερίδα
«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ».

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΚΩΝΙΝΟΣ ΜΑΝΟΣ
Ταξ)χος Ε.Α.

Και ένας άλλος παλαιόχορ ήρωας εις τους αγώνας διαφύλαξης ακεραίας και πάντοτε ελευθερίας τας υφείας Πατρίδας μας, ένδοξος δε και ανιδιοληής εις την εθελουσίαν αγωνιστής, ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΟΣ (Ταξ)χος ε.α. έφυγε πρόωρα από την ζωήν

και από τον συγγενικόν και φιλικόν κύκλον μας.

Ο νικήσας τον θάνατον εις όλους τους νικηφόρους πολέμους της Ελλάδος μας κατά την περίοδον 1940-1949, κατά παντός και πάσης προελεύσεως εχθρού, δεν αντέσχευ εις το αιφνίδιον και τελικόν πλήγμα, την καρδιοπληξίαν.

Η αδυσώπητος, η φρικώδης και αδάμαστος Άπρπος με την τρομεράν ψαλίδα της, αινειδοποιήτα, έκοψε το νήμα του αειμνήτου ΚΩΣΤΑ ΜΑΝΟΥ, ο οποίος υπήρξε λαμπρόν παράδειγμα προς μίμνησιν, ως άριστος οικογενειάρχης, ως γενναίος πολεμιστής, και ως καλός, αθόρυβος και επιμελής δημιουργικός παράγων. Αλλά και ως άνθρωπος υπήρξε μεγαλόψυχος και ανεξίκακος και προς όσους, εν αγνοία ή εν επιγνώσει, τον επίκρανον εις την ζωήν και ιδίως κατά την επαγγελματικήν πορείαν του.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΟΣ πολεμώντας, δεν κατείχετο από αισθήματα κακότητας προς συνανθρώπους, ούτε επηρεάζετο από ιδεολογικές αντιθέσεις. Ενήργησε πάντοτε εξιερρό προς την Πατρίδα κακόντας. Πιστός εις τον όρκον του, ηγωνίσθη κατά των επιδρομέων του 1940-41, πειθόμενος εις την φωνήν του Έθνους «ΕΜΠΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΙΔΙΑ». Κατά την περίοδον της εσπαράτου τριπλής κατοχής 1942-1944, ως σημαίνον πρόσωπον εκ των πρώτων της Εθνικής Οργάνωσεως ΕΔΕΣ - ΕΟΕΑ, θαρραλέως και ανιδιοληώς Ιαγωνιζόμενος, συνέβαλε εις την απελευθέρωσιν της Χώρας μας. Κατά την διάρκεια του αντισημμοριακού αγώνος του Έθνους, με την αξιόλογον πολεμικήν δραστηριότητά του και αφού έθαψε με το άλικον αίμα του στα κορυφογραμμάς του Γράμμου, τα μέγιστα συνεισέλασεν εις την ματαίωσιν των σκοπών, των γυναιών, ολοκαυτών της Πατρίδος των Θεών και Ηρώων εις το μπλοκ του Σιδ. Παραπετάσματος, τα έτη 1946-1949.

Αλλά και ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΟΣ όπως τόσο άλλοι κομμούντες - ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ, ακολούθησε την μοίραν εν τη Γη πορείαν των θνητών. Η αγία ψυχή του άφησε τον πρόσκαιρον και αειθρόνητον επιγειον κόσμον και πέταξε προς τον επουράνιον Κόσμον της Αιώνις όπτης. Και ενώ το φθαρτόν σωμα του θα σκεπάζει ελαφρά η Απτική Γη, η υψαία μορφή του και το ένδοξον όνομά του, θα παραμένουν αναλλοίωτα, εφ' όρου ζωής, εις τον νου και την καρδιά μας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΡΤΗΣ

Ο ευσεβής Λαός της Ιεράς Μητροπόλεως Ἀρτης εναγωνιά δια την εκλογήν του νέου πνευματικού πατρός του, μετά της εις Κύριον εκδημίαν του επισκόπου του κυρού Ιγνατίου του Γ'. Η αγωνία του αυτή είναι δικαιολογημένη πως, διότι η Ἀρτα έχει μίαν πλούσιαν πνευματικήν παράδοσιν και μίαν λαμπράν ιστορίαν από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι και των τελευταίων ετών.

Αυτή ευρίσκεται σήμερον εις τον χῶρον της Αρχαίας Αμβρακίας τα δημιουργήματα της οποίας δεν έχουν εισέτι ερευνηθεί επαρκώς, καθ' όσον οι ΕΞ Αυτῆς διελθόντες δεν έδειξαν το ανάλογον ενδιαφέρον των. Αυτή υπήρξεν η πρωτεύουσα του Βυζαντινού κρατιδίου, του Δεσποτάτου της Ηπείρου, όπερ αφήκεν πλήθος Βυζαντινών μνημείων μη αξιοποιηθέντων αφ' ενός, αλλά και πολλούς μάρτυρας και οσίους αγίους ανέδειξεν αφ' ετέρου, ώστε δικαίως να καυχώνται οι Αρταίοι δια την πνευματικήν των κληρονομίαν.

Η Ἀρτα επίσης υπήρξεν η ιστορική γυνίς της Ελλάδος η οποία, κατά την διάρκειαν της υποδουλώσεως του Γένους μας εις τους Ασιάτας επιδρομείς, εξέθρεψεν την περιφθον κλεφτουργίαν των Τζουμέρκων, των Αγραφών, των Ραδοβυζίων και των πλουσίων χωρίων του Κάμπου και του Βάλτου.

Η Ἀρτα ήτο εκείνη η οποία έδωσεν εις το Έθνος τον μεγάλον οργανωτήν και Αρχηγόν της Εθνικής μας Αντιστάσεως Στρατηγόν Ν. ΖΕΡΒΑΝ κατά την μαύρην Κατοχήν 1941-45, ο οποίος με την πατριωτικήν συνεργασίαν των κληρικών, των ολίγων α-

ξιωματικών, των οπλαρχηγών και των πολλαπλών Αρταίων συμπολεμιστών εδημιούργησε το μέγα κατόρθωμα της Αντιστάσεως του Ελληνικού Λαού εναντίον του μαύρου και του Κόκκινου Φασισμού.

Από την Ιεράν Μητρόπολιν Ἀρτης διήλθον διακεκριμένοι Εκκλησιαστικοί Προσωπικότητες όπως του Ιγνατίου Α' του μετέπειτα Μητροπολίτου Ουγκροβλαχίας και Σεραφείμ του Θεσσαλού, νυν Αρχιεπισκόπου Αθηνών, αγωνιστού της Εθνικής μας Αντιστάσεως. Η Πανελλήνιος Ένωσις Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως αφουγκράζεται την ανησυχίαν του Λαού αυτού, ο οποίος έδωκε το πλήθος των γενναίων αγωνιστών εις την Αντίστασιν, ως ετονίσθη ανωτέρω, και ο οποίος αγωνίζεται σήμερον εν ειρήνῃ να ανυψώσει πνευματικῶς τον τόπον, και αποτολμά να απευθυνθεί προς τον Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Κύριον Σεραφείμ και εις την περί Αυτῶν Σεβασμίαν Ιεραρχίαν και να τους παρακαλέσει θερμῶς, όπως μεταξύ των εκλεκτών υποψηφίων που υπάρχουν δια την Ι.Μ. Ἀρτης, να εξετάσουν και την περιπτώσιν της εκλογῆς ενός τέκνου μιας εκλεκτῆς αγωνιστικῆς οικογενείας, του π. Μαξίμου Θεοχάρη, ιεροκήρυκος Ἀρτης, υιού του φονευθέντος υπό των Ιταλο-Γερμανών ιερέως Ράμιας, οπλαρχηγού, Παπαχρήστου Θεοχάρη.

Δι' ημάς ο εξαίρετος ούτος ιεροκήρυξ ανήκει ουχί μόνον εις την Ἀρταν αλλά και εις ολόκληρον την Ἡπείρον, καθ' όσον είναι παντού και πάντοτε παρών, λαμπρὸς εκπρόσω-

πος της Εκκλησίας και ένθερμος Πατριώτης Έλλην.

Η Ἀρτα χρειάζεται επίσκοπον πιστόν εις την Ορθόδοξίαν και Ελληνοπρεπή κατά το φρόνημα, ώστε να είναι ικανός να προστατεύει την Εκκλησίαν και το Έθνος εις την ακριτικήν ταύτην περιοχήν από κάθε εχθρόν και πολέμιον. Θέλει επίσκοπον με γλωσσολάθειαν και ευρύτητα πνεύματος, με μόρφωσιν πέραν εκείνης των Ελληνικών Πανεπιστημίων, καθ' όσον η Ἡπειρος γίνεται η θύρα της εισόδου και εξόδου προς την Δυτικήν Ευρώπην, και η αξιοποίησις της προσφοράς του ΕΞ Ἀρτης καταγομένου διαπιστού των Ρώσων Μαξίμου του Γραικού, απαιτεί επίσκοπον μεγάλης ακτινοβολίας πνευματικής.

Δεν θα είπωμεν τίποτε περισσότερον δια τον π. Μαξι-

μον, επειδή είναι γνωστός εις πάντας τους ενδιαφερομένους δια τον τόπον μας δια την πνευματικήν του προσφοράν. Εκείνο όμως το οποίον θέλομεν να ζητήσωμεν είναι η αγνώμη μας εκ μέρους της Σεβαστῆς Ιεραρχίας δια την τολμήν μας αυτήν, εκ μέρους του ιδίου, ενεργούντες ερήμην αυτού, και εκ μέρους όλων των σεβαστών και ικανών υποψηφίων, οίτινες τιμούν την Εκκλησίαν. Ημεῖς οι αγωνισταί των τελευταίων αγώνων του Έθνους έχομεν μίαν συναδελφικήν ευαισθησίαν εις κάθε συμπολεμιστήν μας. Αι ανάγκαι των ημερών επιβάλλουν και την ανάληψιν πρωτοβουλιών δια την διάσωσιν και ανάδειξιν της Εκκλησίας και Ἀρτης και του γενναίου Λαού της, γνωρίζοντας να προσφέρει πάντοτε υπέρ της Εκκλησίας και του Έθνους.

Ημεῖς και εκείνοι

Ημεῖς — δηλαδή ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός, πλην βεβαίως των κομμουνιστών, που αντιμετωπίσαμε την Ξενοκίνητη εισβολή του 1946 — 1949 θα εξακολουθήσουμε πάντως να θυμούμαστε και να τιμούμε αυτό που συμβολίζει ο Γράμμος και το Βίτσι. Θα το θυμούμαστε και θα το τιμούμε. Γιατί δεν μας κατέχει ο σκοταδισμός, η τυραννία και το μίσος. Γιατί πιστεύουμε σε μια Ελλάδα ελεύθερη, δημοκρατική κι ευτυχισμένη. Σε μια Ελλάδα στην οποία έχουν δικαίωμα να ζουν και να ευημερούν όλοι. Ακόμη και όσοι δηλώνουν ότι επιδιώκουν την επιβολή ενός ατυγνυού, απάνθρωπου και απολυταρχικού καθεστώτος.

Αυτό ακριβώς είναι η διαφορά μας με εκείνους. Κι αυτό για μας είναι το ακαταμάχητο όπλο μας. Είναι η υπε-

ροχή μας. Ενώ εκείνοι, όλο το μίσος έχουν μπροστά τους, Ακόμη και τους νεκρούς μισούν γιατί στάθηκαν εμπόδιο στο σκοπό τους να δουλώσουν το Έθνος και να επιβάλλουν το πυρηνικό τους καθεστώς του Κομμουνισμού. Αλλά οι ελεύθεροι άνθρωποι δύσκολα σκλαβώνονται. Αγωνίζονται μ' όλες τους τις δυνάμεις, και η πίστη στην Ελλάδα και στην Ελευθερία μαζί με την πίστη της στο Χριστό - ΝΙΚΑ — όπως και στο Γράμμο και στο Βίτσι.

Και η Νίκη του Γράμμου και του Βίτσι μένει πάντα νέα και ανεξίτηλο στη μνήμη, στις καρδιές και στην ιστορική συνείδηση των Ελλήνων. Αυτό είναι και το νόημα της θυσίας αυτών που έπεσαν στο Γράμμο και στο Βίτσι.

Ε. Α.

Αφίξεις συμπολεμιστών

Αφίχθησαν εις Ιωάννινα και πέρασαν από τα Γραφεία της εφημερίδος μας (Τζαβέλλα 2) οι κάτωθι συμπολεμισταί - αγωνισταί του ΕΔΕΣ:

- Ο κ. Ανδρέας Μπακάλας μετά της συζύγου του από Δυτ. Γερμανία.
- Ο κ. Σωτήριος Παργανάς μετά της συζύγου του από Δυτ. Γερμανία εκ Βε-

ρενίκης — Ιωαννίνων.

- Ο κ. Θεοφάνης Βαλαβάνης ποιητής ΕΞ Αθηνών.
- Ο κ. Πέτρος Νάτσος από Ξέχωρα — Φιλιατών.
- Ο κ. Θωμάς Χρ. Μπίκας από Χρυσανγή — Θεσ/τίας.
- Ο κ. Ευάγγελος Μητσίκας από Αθήνας.
- Ο κ. Δημήτριος Λιοκάτης μετά της οικογενείας του από Αθήνας καταγομένους από Ασβεστοχώρι — Ιωαννίνων.
- Ο κ. Νίκος Βασ. Μαχαίρας από Αθήνας καταγομένος από Αρίστη — Ζαγορίου.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΩΝ

Ο κ. Χρίστος Δ. Τάχας και η οικογένειά του εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια για το θάνατο του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΟΛΩΣΗ από τη ΦΡΟΣΙΝΑ ΣΟΥΛΙΟΥ, γιου του οπλαρχηγού Τάκη Πήλιου, στην οικογένειά του και τα αγαπημένα του αδελφία.

Ηγουμένιστα Ιούλιος 1988.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ευρυσθένης Τζιάλλας, Ιωάννινα	Δρχ. 3.000
Αντώνιος Μάρκου Ψηφής, Ηράκλειο — Κρήτης	» 2.000
Βασίλειος Βασιλάκης, Αθήνα	» 1.300
Δημήτριος Λιοκάτης, Αθήνα	» 1.000
Βασίλειος Δοκίπουλος, Πλαταριά Θεσπρωτίας	» 1.000
Παναγιώτης Κόντος, Λύγγος Ιωαννίνων	» 1.000
Κων)νος Ι. Παπανικολάου, Αθήνα	» 700
Στέφανος Μ. Βασιλείου, Βατσουσιά — Καρδίτσης	» 600
Ιωάννης Αλεξ. Λιοκάτης, Ασβεστοχώρι Ιωαννίνων	» 300
Παν. Κολοκοτρώνης, Κρύα Βρύση — Καρδίτσης	» 300
Ανδρέας Μόκας, Πεντάλοφος Κοζάνης	» 300
Θεοφάνης Βαλαβάνης, Αθήναι	» 500

ΕΙΣ ΑΙΩΝΙΑΝ ΜΝΗΜΗΝ

Με τη συμπλήρωση 44 ετών από την ηρωική και θρυλική μάχη της ΜΕΝΙΝΑΣ 17-18 Αυγούστου 1944 η Σεβαστή κυρία Κούλα — Μαρία Κρασιά χήρα του αιμηνήστου Αριστειδή Κρασιά, συντελε-

στού της Μεγάλης νίκης της Μενίνας ως Διοικητού του 16 Συν)τος των Εθνικών Ομάδων ΕΔΕΣ, μας απέστειλε ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ εις αιωνίαν μνήμην του και των φονευθέντων συμπολεμιστών του.

Το επιτελείο της εφημερίδος ευχαριστεί εκ βάθους της αγωνιστικής του ψυχής.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

● Ο κ. Μιχαήλ Γεωρ. Λάμπρος από τη Γραμμένιστα Ἀρτης μας απέστειλε το ποσόν των 4.300 δρχ. εις μνήμην του ε.α. Ταξιάρχου οπλαρχηγού Α' τάξεως ΕΟΕΑ — ΕΔΕΣ Ν. ΖΕΡΒΑ και Δ)τού του ΙΙ)39 Τάγματος Ξηροβουνίου ΚΩΝ)ΝΟΥ ΙΩΑΝ. ΜΑΝΟΥ.

★

● Η κ. Φωτούλα Πασχάλη — Τάπη προσέφερε το ποσόν των πέντε χιλιάδων δραχμών εις μνήμην του πατρός της αιμηνήστου ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΠΑΣΧΑΛΗ.

★

● Η κ. Τριανταφυλλιά Κωλέτσια από το Μουζάκι - Καρδίτσης προσέφερε δραχμάς χιλίας εις μνήμην των φονευθέντων κατά την μάχην της Μενίνας 17-18 Αυγούστου 1944 αδελφών της Κων)νου και Δημητρίου και του τραυματισθέντος και ιαργότερα αποδιδώσαντος τρίτου αδελφού της Ιβύρνα.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Ίδρυτής: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ε.Α. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Γραφεία: Φ. Τζαβέλλα 2 Τηλέφωνον 25.789 — 32.040

ΙΩΑΝΝΙΝΑ — 45.333

Έκδοτης — Διευθυντής:

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΔΟΚΟΣ

Τζαβέλλα 2 Τηλέφωνον 32.040 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού ιδιωτών	Δρχ. 700
Λήμων, Κοινοτήτων, Οργανισμών	» 1.000
Τραπεζών, Οργανισμών, Εταιρειών	» 1.500
Εξωτερικού: ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μάρκα	» 30
ΑΜΕΡΙΚΗ (αεροπορικός) Δολλάρια	» 25

★★★

Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:

Γερ. Σ. Δούβαλης - Έλ. Π. Άποστόλου

28ης Οκτωβρίου 41 Ιωάννινα — Τηλ. 20544

★ Έμβασματα να απευθύνονται εις τόν Διευθυντήν κ. ΠΡΟΚ. ΔΟΚΟΝ ή εις τόν Διαχειριστήν κ. ΑΘ. ΣΚΟΥΦΗΝ Τζαβέλλα 2 ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τηλέφωνον 25.789 — 45.333

ΓΡΑΜΜΟΣ

Πάνω στου Γράμμου τις απάτητες κορφές
τα νιάτα της Ελλάδος πολεμάνε
και στην πατρίδος μας πιστοί τις εντολές
χύνουν το αίμα τους και δε θα ρυγγομάνε.

Έλληνες ξενοκίνητοι χωρίς ιδανικά
μάχονται να γικρεμίσουν τη σωστή Δημοκρατία
και εκτελώντας των εχθρών τις εντολές
στο αίμα και το δάκρυ έχουν πνίξει την πατρίδα.

Μα ανδρειωμένα της Ελλάδος τα παιδιά
ισαν άλλοι Μηλτιάδηδες, Λεωνίδες
στου Γράμμου, της Μουργκάνας και του Βίτσι
(τις κορφές
ξαναδοξάσαν Μαραθώνες, Θερμοπόλες.

Ευγνώμονες εμείς εις τη θυσία τους
ισ' αυτή την προσφορά τους τη μεγάλη
ας μείνουμε ενωμένοι όλοι οι Έλληνες
εις της γλυκιιάς πατρίδος την αγκάλη.

Όλοι οι Έλληνες σε κάθε εποχή
τους Έρωες του Γράμμου θα τιμούμε
γιατί γνωρίζομε, η θυσία κι η ανδρεία τους
μας αξίωσε ελεύθεροι να ζούμε.

Το Γράμμο, τη Μουργκάνα και το Βίτσι, όποιοι
(διαβεί
τις δοξασιμένες κορυφές όταν περάσει
ισ' αυτούς που θυσιάστηκαν για τη δική μας Λευ-
(τεριά
ένα ικεράκι εις τη μνήμη τους ν' ανάψει.
20-8-1988

ΦΑΤΣΕΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Πρόεδρος Κοινότητος

Νεροκούρου Χανίων

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Σεραφεΐμ στα Ιωάννινα

Αφίχθη στα Ιωάννινα για ολιγοήμερη παραμονή ο συμπολεμιστής και πνευματικός ηγέτης των Εθνικών Ομάδων του ΕΔΕΣ Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ και κατέλυσε στο Μητροπολιτικό Μέγαρο.

Κατά τις ημέρες της παραμονής του τον επεσκέφθησαν και του φίλησαν το χέρι και πήραν τις ευχές του πάρα

πολλοί συμπολεμιστάι του και φίλοι, τους οποίους εδέχθη ως πάντοτε με πολύ χαρά και εγκάρδιότητα και ενδιαφέρθη ιδιαίτερα για τα αγωνιστικά θέματα του ΕΔΕΣ της πραγματικής Εθνικής Αντιστάσεως.

Ο Μακαριώτατος εχοροστάτησε ικατά την Δοξολογίαν που έγινε στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου δια την ημέραν των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αντίστροφοι πολλοί Ηπειρώτες αντιτασιακοί για τις συντάξεις

Πολλοί Ηπειρώτες βετεράνοι της πραγματικής Εθνικής Αντίστασης, εκφράζουν την αντίθεσή τους προς τον τρόπο με τον οποίο ρυθμίζονται τα συνταξιοδοτικά τους θέματα από το νομοσχέδιο που πρόσφατα κατέθεσε στη Βουλή το υπουργείο Οικονομικών.

Υποστηρίζουν ότι «ουσιαστικά αφήνουν έξω από κάθε

ολική αποκατάσταση το μέγιστο αριθμό των πραγματικών αγωνιστών». Επισημαίνουν ακόμη ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται και τα στοιχεία που απαιτούνται «είναι δύσκολο να προσκομιστούν, με συνέπεια είτε να απορριφθούν, είτε να δικαιωθούν οι αγωνιστές μετά θάνατο».

Το έσκαψε από την Αλβανία με μια ...σαμπρέλα

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 23/8/88. — Ένας ακόμα Βορειοηπειρώτης πέτυχε να δραπέτευσει από τον Αλβανικό Παράδεισο και με τη βοήθεια... σαμπρέλας έφτασε σε ακτή της Κέρκυρας.

Ο 35χρονος Κων. Πρίφτης που έμενε στο χωριό Φιέρι, έφυγε κρυφά από τους Αγίους Σαράντα πριν από δυο ημέρες. Πριν από πέντε χρόνια και πάλι προσπάθησε να δραπέτευσει από την Αλβανία ο Πρίφτης. Συνελήφθη όμως από Αλβανική περίπολο και καταδικάστηκε σε φυλάκιση πέντε χρόνων.

Ο ανωτέρω φυγάς Κ. Πρίφτης ενώ βρισκόταν στη φυλακή κατηγορήθηκε για πρωταίτιος σπάσης και καταδικάστηκε να μείνει στη φυλακή άλλα 8 χρόνια.

Τώρα μόλις βγήκε από τη φυλακή ύστερα από 13 χρόνια σχεδίασε νέα απόπειρα κρυφής η οποία αυτή τη φορά πέτυχε. Πήγε στους Αγίους Σαράντα δήθεν, για εκδρομή και απ' εκεί διαφεύγοντας την προσοχή των Αλβαν. αρχών κατόρθωσε να διαφύγει προς Κέρκυρα κολυμπώντας με μια σαμπρέλα και γλύτωσε την τυραννία των Αλβανών.

«Να μη τους ξεχάσουμε»

Εγύρισα απ' την Κακαβιά με μιάτια δακρυσιμένα. Λυτήθηκα τ' αδελφία μου που ζούνε σκιλασμένα.

Εις τους αγρούς δουλεύανε δεν σήκωναν κεφάλι, τους απειλούσαν οι Αλβανοί με τ' όπλο στην μασχάλη.

Είναι ντροπή κι απάνθρωπο στον ευκοστό αιώνα, Να υποφέρουμε τ' αδελφία μας στην Τυραννία ακόμα.

Να έχουν την ικατάρα μας οι Αλβανοί Τυράννοι, που την ζωή στ' αδελφία μας πικρή την έχουν κάνει.

Καλά όλους τους Έλληνες τους γνήσιους Πατριώτες, ποτέ να μην ξεχάσουν τ' αδελφία μας Βορειοηπειρώτες.

Πάντα να αγωνίζονται για την ελευθερία τους, Να ξέρουν πως η Μητέρα Ελλάς είναι πάντα κοντά τους.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988

ΕΡΓΟΝ: ΘΕΟΦΑΝΗ ΒΑΛΑΒΑΝΗ

Ποιητής
ΓΑΛΑΤΣΙ — ΑΘΗΝΑΙ

Ολονύκτιος αγρυπνία υπέρ Β. Ηπείρου στο Μολυβδοσκεπάστο

Χιλιάδες προσκυνητών μετέσχον εις την αγρυπνία, η οποία ετελέσθη υπέρ των υποδούλων Βορειοηπειρωτών, εις την Ιεράν Μονήν Μολυβδοσκεπάστου την νύκτα της 14ης προς 15ην τρέχοντος. Εξ αφορμής του γεγονότος, ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πατριάρχης και Κονίτης κ. Σεβαστιανός, προέβη εις τας ακόλουθους δηλώσεις:

«Η Ολονύκτια Αγρυπνία, με την συμμετοχήν χιλιάδων πιστών από όλα τα μέρη της Ελλάδος, αποτελεί ένα παρήγορον φαινόμενον, διότι αποδεικνύει ότι ο Ελληνικός Λαός όχι μόνον συγκινείται, αλ-

λά και συμπαρίσταται — παρ' όλες τις αντιδράσεις — εις το δράμα των υποδούλων αδελφών μας της Βορείου Ηπείρου.

«Συγχρόνως, ο πιστός Λαός, με την Αγρυπνία, έρχεται να στείλει και δύο μηνύματα. Ένα, προς το τυραννικόν καθεστώς της Αλβανίας, δια να του καταστήση γνωστόν ότι πλανάται πλάνην οικτράν εάν νομίζει πως με την ασύδοτον προπαγάνδα που ισχυρίζεται ότι η πατρίδα μας είναι δυνατόν ο Ελληνικός Λαός να παραπλανηθεί και να εγκαταλείψει τον αγώνα δια τα δικαιώματα της Ελληνικής Μειονότητας. Οι αγώνες των υποδούλων λαών για την ελευθερία, όσο και αν φαίνεται ότι αργούν, τελικώς δικαιώνονται. Και είναι συμφέρον εις

τους Αλβανούς το μήνυμα αυτό να το προσέξουν.

«Το άλλο μήνυμα ο πιστός Λαός το στέλνει προς τον πολιτικό κόσμο και ιδιαίτερα προς την Ελληνικήν Κυβέρνησιν, δια να τους πει: Κύριοι, αρκετά ασχοληθήκατε με τα ανθρώπινα δικαιώματα άλλων λαών. Είναι καιρός τώρα να ασχοληθείτε και με τα απάραγκρατα δικαιώματα του αδελφού λαού της Βορείου Ηπείρου, τα οποία ένα ανάνθρωπο καθεστώς τα ποδοπατεί ασύστολα, χρόνια τώρα...

«Ένα έτος — φρονούμε — μετά την μονομερή άρσιν του εμπόλεμου είναι αρκετό να πείσει την Ελληνικήν Κυβέρνησιν, ότι δεν δικαιούται να σιωπά, ούτε να πετάει στον κάλαθο των αχρήστων κατα-

δικαστικές αποφάσεις Διεθνών Οργανισμών κατά της Αλβανίας ή το χειρότερο, να απέχει σκανδαλωδώς από ψηφοφορίας εναντίον του Αλβανικού καθεστώτος, όπως συνέβη εσχάτως εις τον ΟΗΕ.

«Η συγκεντρωσίς αυτή τόσους πλήθους πιστών στην Ολονύκτια Αγρυπνία είναι μια ακόμη προειδοποίησις του Λαού προς τους κυβερνώντες, που τους καλεί να κατανοήσουν ότι οι Έλληνες, όπως είναι σύσσωμοι παρά τα πλεονέκτημα της Κύπρου, είναι εξίσου σύσσωμοι και θα μείνουν σύσσωμοι παρά το πλεονέκτημα του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου, μέχρις ότου τα όσια και τα ιερά και οι ελευθερίες της Ελληνικής Μειονότητας γίνουν σεβαστά».

Η ΜΑΧΗ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Την 7ην Αυγούστου 1988 έγινε εις Περιβόλια — Ολυμπίας μεγάλη συγκέντρωση του Συλλόγου των Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ» (Ε.Σ.) Ολυμπίας — Τριφυλίας — Μεσσηνίας. Εκεί ψηλά εις τα βουνά της Ολυμπίας ήσαν παρόντες περισσότεροι από 250 εκπρόσωποι Δήμων — Κοινοτήτων και Εφεδρων Πολεμιστών του 1940—1949 από όλην την Ελλάδα. Μετά την Δοξολογία εις τον Ναόν Περιβόλιων κατεβήσαν εις το εκεί Ηρώς των Πεσόντων στέφανοι τιμής και ευγνωμοσύνης εις όλους όσους έπεσαν για την Εθνική μας Ελευθερία κατά την πολεμικήν περίοδον 1940—1949.

Επιμήθησαν, δε, ιδιαίτερος όσος επί Κατοχής 1941—1944 εδμήθησαν εις τα βουνά της Τριφυλίας — Ολυμπίας ως Αντάρτες του Ε.Σ. «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ» του Στρατηγού Γεωργίου Καραχά-

λιου και των Οπλαρχηγών Σπύρου Μαυροειδή, Ιωάννου Ντάβου, Θεοχάρη Θεοχαροπούλου, Αναστασίου Κριτσέλη, Κώστα Καφίρη, Δημ. Παπαδοπούλου, Γ. Βασιλοπούλου, Παπα - Χρόνη Καραχάλιου, Βασιλείου Καραμπεσίνη, Παν. Σπούπα, Γ. Κοκκώνη, Γ. Θεοχαροπούλου, Γ. Κρίθα, κ.α.

Του κ. ΚΟΣΜΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κατά την 20 Αυγούστου 1943 οι Αντάρτες του Ε.Σ. περιμέναν ρίψεις άλλων 2.000 όπλων εις το όρος Τεπράζι από το Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής προς εσπιλιισμόν και άλλων ανταρτών του Ε.Σ. Και όλοι ανέμενον, τότε, τον Σεπτέμβριον του 1943 την απόδραση των Συμμαχικών Στρατευμάτων της Μέσης Ανατολής εις την Πελοπόννησον!... Θα απελευθερώνατο από τότε η Πατρίς μας από την δουλεία των Ιταλών, Γερμανών και Βουλγά-

ρων. Δυστυχώς τα σχέδια του Διεθνούς Κομμουνισμού ήσαν άλλα: Να επεκταθεί και εις την Ελλάδα πριν από την Απελευθέρωσή της! Και οργάνωσε μερικούς εις μίαν άλλην Οργάνωσιν Αντιστάσεως δια να επιτεθούν κατά των Ανταρτών του Ε.Σ. εις την Πελοπόννησον, να τους διαλύ-

τες ήτο η επίθεση του ΕΛΑΣ κατά εντολήν του ΚΚΕ κατά των ανταρτών του Ε.Σ. εις Περιβόλια — Ολυμπίας την 6—8—1943!... Εδολοφονήθησαν και ετραυματίστησαν Οπλαρχηγοί και Αντάρτες του Ε.Σ. από τον αναφανέντα τότε τέταρτον κατακτητήν!... Προς μεγάλην χαράν των άλλων κατακτητών Ιταλών, Γερμανών και Βουλγάρων! Και η Απόδραση των Συμμάχων εις την Ελλάδα τον Σεπτέμβριον του 1943 εμπατήθηκε!... Και έγινε η απόδρασις εις την Ιταλία, που ελευθερώθηκε πρώτη από τους Ευρωπαϊκούς Λαούς!... Αυτή είναι η καταραμένη ημέρα της 6 Αυγούστου 1943!... Είθε να μην υπάρχουν, πλέον, άλλοι παραπλανημένοι Έλληνες! Και ποτέ, πλέον, θύματα πλάνης! Και ποτέ, πλέον, επιθέσεις Ελλήνων! Αυτή είναι η Φωνή της Ελληνικής Γης.

ΚΟΣΜΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

«Δεν μπορούμε να μη συμπαραταθούμε σ' αυτόν τον Ελληνισμό, που χειμάζεται και θα κρίνουμε ποια είναι τα πιο πρόσφορα μέσα, στην κατεύθυνση αυτή και στα διμερές επίπεδα και σε Διεθνή θήματα, όπως π.χ. στα Ηνωμένα Έθνη».

Αυτά εδήλωσε ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Παπανδρέου, την 21ην Φεβρουαρίου 1984, εις Ιωάννινα.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ: Πως και διατί έκρινε ο κ. Πρωθυπουργός, ως μόνον πρόσφορον μέσον, δια να συμπαραταθεί εις τον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου, την αιφνίδια μονομερή άρσιν του εμπόλεμου, χωρίς Διμερείς Συσκέψεις, χωρίς Διεθνείς τοιαύτας και χωρίς την εεασφάλισιν, της ασκήσεως υπό των χειμαζομένων αδελφών μας, της Βορείου Ηπείρου, των ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ, ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ,

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ και εν γένει ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των; Μήπως με άρση του εμπόλεμου υλοποιήθη η ανωτέρω υπόσχεσις που κ. Πρωθυπουργού;

Οι Έρωτες - Νεκροί, που άφησαν τ' όλκιμα κορμιά τους, το 1912, 1914 και 1940 στη Βορειοηπειρωτική μας γη, ζητούν και σεβώνουν από την Κυβέρνησιν, την αντιπολιτευσιν και πάντα αρμόδιον Διεθνή Οργανισμόν, την εφαρμογήν των Διεθνών κανόνων, που εφαρμόζονται σε όλα τα πλάτη και μήκη της υδρογείου, να εφαρμοσθούν και εις τους 400.000 αδελφούς μας Βορειοηπειρώτας.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΗΤΑΝ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ.

28η Αυγούστου 1988

Ο ΠΑΝ - ΕΦΕΔΡΟΣ (Τ.Σ.) Ν.Α.

Του Προέδρου της Πανελληνίου Ομοσπονδίας Εφεδρων Αξικών και Πολεμιστού του Γράμμου - Βίτσι, κ. Νικολάου Παπαντωνίου, δια τους αθάνατους ήρωας νεκρούς του Γράμμου - Βίτσι

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΟ — ΒΙΤΣΙ, ΣΤΙΣ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1988

Αθάνατοι ήρωες,

Η μεγάλη πίστη και αφοσίωσή σας, στις ηθικές αρχές και αξίες, που εδιδανικεύει το τρίπτυχο Οικογένεια - Πατρίς - Θρησκεία, σας ανέβασε στις απάτητες κορυφές της ιστορίας μας, όπου υπερασπίσκατε τις αρχές αυτές εναντίον εκείνων που ηθέλησαν να στήσουν το φως, που λέγεται ΕΛΛΑΣ και ν' απλώσουν το σκοτάδι, πάνω στην Εθνική μας ύπαρξη.

Υπήρξατε οι ανεπανάληπτοι

υπερασπιστάι της Εθνικής μας Ελευθερίας, βαδίζοντες τον γνώμιμον δρόμον του καθήκοντος και της θυσίας, χάριν της Εθνικής μας Ελευθερίας και ανεξαρτησίας.

Το σημερινό μήνυμά που έχω να σας απευθύνω σαν συμπολεμιστής σας, μαζί με ολόκληρο το Σώμα των Εφεδρων Αξικών της Ελλάδος, είναι: ότι υπήρξατε οι ιδεαλιστάι μαχηταί που η ψυχική σας εθνική ανάτασις, άγγιξε τις απάτητες κορυφές της εθνικής και φυλετικής μας απολυτρώσεως, που σε κρίσιμες στιγμές υπώνει τον Έλληνα μαχητήν ως Τίτানা και νικητήν του θανάτου.

Ενικήσατε ήρωες του Γράμμου - Βίτσι τον θάνατον και παραμείνατε αθάνατοι εις την ζωήν μαζί μας για πάντα.

(Τ.Σ.) Ν.Α. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ